LIET. BIBLIOTEKA TIKRIOJI DOVANA

LAIKAS

Nr. 249 XI M.

"EL TIEMPO"
Mendoza 2280, Avellaneda, Bs. Aires
T. E. 208 - 5027
Reg. Nacional de la Propiedad Intelectual
No. 636922

CORREO ARGENTINO CASA CENTRAL
Franqueo Pagado
Concesión Nº 4289
Tarifa Reducida
Concesión Nº 4015

PERIODICO QUINCENAL LITUANO — 21 DE DICIEMBRE — GRUODŽIO 21 D. 1959 M.

Kristaus Užgimimo Šventės ir Naujųjų Metų proga

"LAIKO" REDAKCIJA IR ADMINISTRACIJA

sveikina visus mielus Bendradarbius, laikraščio skaitytojus ir platintojus,

Linksmų Švenčių ir laimingų Naujų Metų!

TIKRA KALĖDŲ PRASMĖ

Kalėdos yra džiaugsmo šventė. Jų visi išsiilgę laukiame, prie jų atsidėję rengiamės. Sveikinimų laiškais ir siuntiniais tikimės vieni kitus pralinksminti. Tai yra gražus, girtinas ir palaikytinas paprotys, nors ir pilnos Kalėdų prasmės nesudaręs. Esminė Kalėdų dovana yra ta, kurią pats visatos Tvėrėjas mums pačią pirmutinę pasaulyje Kalėdų dieną yra padovanojęs, ir kuriai prisiminti Kalėdų šventė kaip tik ir yra skirta. Ją gražiai nusako šie paties V. Jėzaus žodžiai: "Dievas taip mylėjo pasaulį, jog davė savo viengimusįjį Sūnų, kad kiekvienas, kuris į jį tiki, nežūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą" (Jo. 3,16).

Meilės didumą atskleidžia dovanos vertingumas. O gautoji dovana suteikia mums malonumo ir džiaugsmo. Tasai džiaugsmas būna tuo didesnis, kuo vertingesnė dovana. Dievas padovanojo mums tąjį Sūnų, kuris visame kame su juo lygus, kuris yra pats amžinasis Dievas. Nėra nei mažiausio pavojaus, kad jis kada nors ir laiko ir įtampos atžilgiu paliautų buvęs, sumažėtų. Taigi didesnės, aukštesnės, vertingesnės dovanos Dievas negalėjo mums duoti. Gi Dievo mums suteiktoji Kalėdų dovana —V. Jėzus Betliejaus tvartelyje, yra ko didžiausia, ko vertingiausia. Tai džiaugsmas, kurį Jis yra paruošęs Jį priimantiesiems, atseit, į Jį tikintiesiems, yra beribis. Šv. Rašte jis vadinamas tikruoju, pilnuoju gyvenimu. Kas atmeta dovaną, tas be abejo, geradarį įžeidžia ir save tik nuskriaudžia. Atmesdami amžinosios laimės Kalėdinę dovaną, įžeidžiame Dievą, prarandame amžinąjį gyvenimą, o jo vieton sutinkame amžiną žūtį. Dievo Kalėdų dovaną priimame, kai tvirtai tikime į V. Jėzų, ir į tai visa, ko Jis per savo įsteigtąją Bažnyčią mus moko.

ABEJONĖS

Šv. Jonas pirmasis ir tikrasis Kristaus šauklys, Jį pakrikštyjęs ir nurodęs žmonėms: "Štai Dievo avinėlis, štai, kurs naikina pasaulio nuodėmes" (Mt. 3,17). *Girdėjęs Dievo Tėvo žodžius: "Tas yra mano mylimasis Sūnus, kurį aš sau pamėgau"* (Mt. 3,17). *Ir matęs Dievo Dvasią karvelio pavidalu ant Jojo nužengusią, tačiau "kalėjime išgirdęs apie Kristaus darbus"* (Mt. 11,2), *suabejoja Kristaus pasiuntinybe ir siunčia pas Jį savo šalininkus paklausti: "Ar tu esi tas, kurs turi ateiti, ar mes kito laukiame?"* (Mt. 11,3)

Ir kiekvienas žmogus įkliuvęs nuodėmės nelaisvėn, suabejoja apie girdėtas ir išgyventas tikėjimo tiesas. Nebevengia papiktinimų ir pasipiktinimų, tarsi visiškai užmiršta Kristaus įspėjimą: "Reikia, kad ateitų papiktinimų; tačiau vargas tam žmogui, per kurį papiktinimas ateina". (Mt. 18,8)

Jėzus šv. Jono abejonėms atsakė: "Eikite ir papasakokite jam, ką esate girdėję ir matę. Aklieji regi, raišieji vaikščioja, raupsuotieji pagydomi, kurtini girdi, mirusieji keliasi, beturčiams skelbiama evangelija". (Mt. 11,5)

Dangiškasis Tėvas davė mums Išganytoją, kuris pats davė virš minėtus ženklus, iš kurių mes galime pažinti Dievo siųstąjį atpipirkėją. Daugelio šimtmečių pranašystės išsipildė iki smulkmenų: pradedant Betliej. tvarteliu per Kalvarijos kalną baigiant Dangun paėmimu. Nuoširdžiai tiesos ieškančiam žmogui nesunku įtikėti į Kristų, į Jojo neklaidingąjį Bažnyčios skelbimą — laimės kelio mokslą.

Visi mes jaučiame, kad kažkas sunkaus kaip švinas ir traukiantis, kaip magnetas mus riša prie žemiškų dalykų, prie pomėgių. Tūkstančiais siūlų mes esame įausti medžiagon. (Jėzaus asmenybė pasislėpusi po šiuo trapiu žmogaus, kad ir kūdikėlio pavidalu tebuvo laisva nuo netvarkingų pomėgių, o ne mūsų).

Buda, naujo tikėjimo kūrėjas, bijodamas, kad krašto meilė jo nesulaikytų, gimtąjį kraštą apleido naktį, tirštiems rūkams esant. Kristui pamėgtasis Nazaretas, kur prabėgo jo vaikystės ir jaunystės malonios dienelės, traukė, viliojo ir šv. Marijos lelijos šnibždėjo: "Neik į žmones. Jie tave prikals prie kryžiaus". Tačiau Kristus tą malonų kampelį apleido ir galėjo pasakyti: "Lapės turi urvų ir dangaus paukščiai lizdų, o žmogaus Sūnus neturi kur galvos priglausti". (Mt. 8,20)

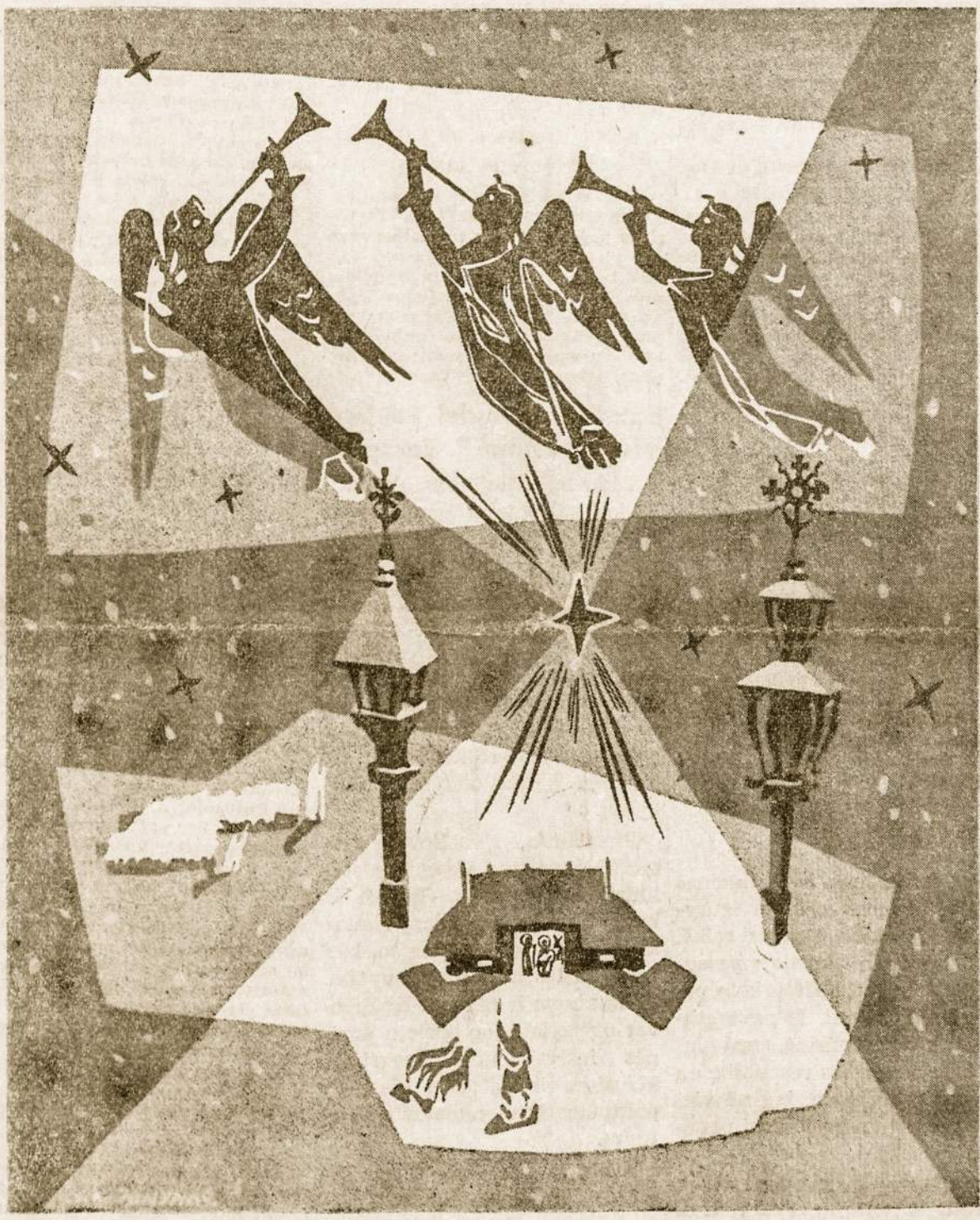

MEILĖS PAVYZDYS

Kristus neieškojo žemiškų džiaugsmų, už ką mes paprastieji taip stropiai kovojame. Jis buvo patenkintas ir skurdžia Betliejaus tvartelio aplinka ir gurgšniu vandens iš Samarijietės ąsočio prie Jokūbo šulnio. Jis buvo dėkingas už pakeptą žuvies kąsnį, už apaštalų paduotą kviečių saują. Bet tiek Galilėjos Kanos vestuvėse, tiek vaišėse pas turtinguosius, Jis neužmiršo Jam skirtos pasiuntinybės — daryti gerą, gelbėti žmoniją iš sumenkėjimo. . . Kristaus gerumas visiems be išimties liejosi meile, kaip tekanti srovė, kaip saulės spinduliai į platųjį pasaulį. Žmonės už meilę, ieško meilės. O kiek Kristus meilės parodė apaštalui Judui, nors žinojo, kad jis pažymėtas išdavimo žyme.

PAVYZDŽIO VAISIAI

Vieno pranciškonų vienuolyno durininkas prašančius plėšikus maisto, išbaręs juos nuvarė laukan. Kada šv. Pranciškus tai sužinojo, tuoj liepė ieškoti plėšikų ir atsiprašyti. Plėšikai tuo elgesiu buvo taip nustebinti, kad prašėsi priimti į vienuolyną.

Iš kur šv. Pranciškus įgijo tokį širdies gerumą? — Ne iš kitur kur, kaip tik iš kilnaus žmogaus Sūnaus pavyzdžio.

Pasaulis matė daug garsių žmonių, daug galiūnų, karalių, genialių karo vadų, proto milžinų, bet nei vienas negali jų lygintis su Kristumi — Žmogaus Sūnumi. Jie neturi sau lygaus.

Garsūs menininkai bandė sukurti Kristaus paveikslą, mokslininkai ištirti Jo mokslą, bet visi turi pripažinti, kad žmonių tarpe Jam lygaus nėra.

"Palaimintas kurs manim nepasipiktina", bet priėmęs kitų naštas, kaip Kristus mus priėmė Dievo garbei, pašaukdamas Katalikų tikėjiman, visi mes tarnautume Jėzaus pavyzdžiu vieni kitiems linksmai giedodami: "Garbė Dievui aukštybėje ir žemėje ramybė geros valios žmonėms!" (Luk. 2,14)

kun. A. Lubickas, MIC

PIRMAS KIPRO PREZIDENTAS — ARKIVYSKUPAS MAKARIOS

Nikosia. Kipro saloje gruodžio 14 d. rinkimuose, kuriuose dalyvavo apie 90 procentų žmonių, balsų dauguma pirmuoju tos salos prazidentu buvo išrinktas arkivyskupas Makarios, kuris visą laiką kovojo už Kipro salos nepriklausomybę. Arkivysk. Makarios pasižymi didele energija ir politiniais sugebėjimais.

JUNGTINĖS TAUTOS PAREIKALAVO SOVIETŲ KARIUOMENĖS PASITRAUKIMO IŠ VENGRIJOS

(E) Jungtinių tautų pilnaties posėdyje gruodžio 9 d. buvo baigtos gyvos bei aštrios diskusijos Vengrijos klausimu. JAV vyr. delegatas Cabot Lodge Maskvai darė priekaištą, kad ji dar ir dabar laikanti Vengrijoje 50.000 karių, tuo norėdama priversti vengrus paklusti režimui, kurio vengrų tauta nekenčia. Vengrų delegatas Peters mėgino atsikirsti, kaltindamas JAV-es, būk jos siekiančios įvaryti kylį tarp Sovietų Sąjungos ir kitų Rytų bloko valstybių ir pastarąsias iš to bloko išjungti, o Vengriją padaryti tramplynu

Tačiau Jungtinių Tautų pilnaties dauguma pritarė amerikiečių ir kitų 23 valstybių pasirašytam rezoliucijos projektui. Rezoliucija priimta 53 prieš 10 balsų, 17 susilaikius. Rezoliucijoje pasmerkiama komunistinio režimo Vengrijoje elgsena ir reikalaujama sovietinės kariuomenės pasitraukimo iš Vengrijos. Tokios rezoliucijos priėmimas yra žymus laisvės reikalo laimėjimas pasaulyje.

Dr. Vitolo, Argentinos Vidaus Reikalų ministeris, lankydamasis po įvairius Europos kraštus, prieš grįždamas Argentinon, nuvyko Ispanijon pas Gen. Franko. Dr. Vitolo buvo Gen. Franko labai draugiškai priimtas ir apdovanotas aukščiausiuoju Karalienės Izabelės ordinu.

TRIUMFALIŠKA P. EISENH. KELIONĖ

JAV prezidentas, pradėjęs savo pasaulinę kelionę iš Romos, triumfališkai buvo sutiktas Turkijos sostinėje, vėliau Pakistano sostinėje, po to Afganistane ir Indijoje. Jei kas klaustų, o kas mums, pabaltiečiams, iš to, tai reikia pasakyti, kad Eisenhoweris keliauja po Aziją ir Afriką netik kaip stipriausios Vakarų pasaulio valstybės, JAV-ių, bet ir kaip viso laisvojo pasaulio atstovas. Tiek, kiek jis laimi savo kelionėse simpatijų sau ir Amerikai, tiek jis kartu patarnauja laisvąjam pasauliui.

Okupuotoje LIETUVOJE

LIETUVOS GYVENTOJAI 1960 M. TURĖS SUDĖTI DAUG MILIJARDŲ RUBLIŲ

(E) Kaip jau pranešta ("E. I." 21 nr.), visasąjunginė aukščiausioji taryba nustatė Lietuvos valstybinį biudžetą 4.603.596.000 rublių. Lietuvos aukščiausioji taryba lapkričio 25 d. priėmė 1960 m. biudžeto įstatymą, kuris numato pajamų viso 4.679.460.000 rublių ir išlaidų 4.675.569.000 rublių. Tokiu būdu biudžetas išeina šiek tiek didesnis, negu Maskvos nustatytas. Pažymėtina, kad iš bendrų pajamų net 4.193.659.000 rublių numatyta gauti iš valstybinių bei kooperatyvinių įmonių bei organizacijų, kitaip tariant, netiesioginiais mokesčiais ir rinkliavomis nuo parduodamų prekių ir t. t.

Išlaidų pozicija susideda iš 2.424.793.000 rublių liaudies ūkiui finansuoti, 1.987.401.000 rublių socialinėms-kultūrinėms priemonėms (mokykloms, sveikatos įstaigoms ir t. t.). Valstybės valdymo organams išlaikyti numatyta 155.293.000 rublių.

Respublikinis biudžetas patvirtintas pajamose 4.346.813.000 rb., išlaidose 4.342.922.000 rublių.

Lietuvos miestų ir rajonų biudžetai nustatyti pajamose ir išlaidose — 1.483.813.000 rublių.

(E) Kitų metų kovo 1 d. šaukiamas Lietuvos komunistų partijos 12-sis suvažiavimas.

Anglija

LIETUVIŠKI KILIMAI

(E) Lentvario kilimų fabrikas pertvarkomas ir plečiamas. Kilimų gamyba iš 130.000 kvm. padidėsianti iki 170.000kvm. Daugumas pagamintų kilimų išvežama iš Lietuvos į "broliškas respublikas".

NAUJOMS JĖGAINĖMS STATYTI — 55 MILIJONAI RUBLIŲ

(E) Lietuvos energetikos statybos planuose numatyta kitiems metams 55.800.000 rublių naujoms jėgainėms statyti. Tai esą 12.5 % daugiau, negu šiemet tam reikalui buvo skirta.

STIPRĖJA ATEISTINĖ PROPAG.

(E) Ir Vilniaus radijas ir sovietinė Lietuvos spauda pastaruoju metu sustiprino ateistinę propagandą. Temos, pvz., tokios: "Kada ir kodėl žmogus pradėjo tikėti į Dievą?" ir panašiai.

"ŽENGIAM IR ŽENGSIM SU RUSŲ TAUTA"

(E) Rusų poetų apsilankymo Lietuvoje proga Lietuvos rusofilai nesivaržydami skelbė savo jausmus "didžiąjam broliui". Vilniaus "Tiesa" lapkričio 27 d. vedamąjame įsidėjo tokią poetinę deklaraciją: "Nuo amžių iš vieno, nuo amžių greta — Mes žengiam ir žengsim su rusų tauta".

KAUNO HIDROELEKTRINĖS ANTRĄJĮ AGREGATĄ PALEIS GRUODŽIO PABAIGOJE

(E) Vilniaus radijas lapkričio 13 d. pranešė, kad pirmasis Kauno HE agregatas (paleistas lapkr. 5 d.) pusmilijonį kilovatų elektros energijos. Lapkr. 14 d. turbina sustabdyta patikrinimui ir po to suksis 3 mėn. iki "planinio remonto". Antrasis agregatas pradėsiąs veikti gruodžio mėn. gale. Dar lapkričio mėn. būsianti baigta supilti didžioji užtvanka. Betonuotojai to jau aukštiną jėgainės slenkstį, kad pavasario potvynio metu "Kauno jūros" lygį būtų galima pakelti iki reikiamo aukščio — 19,5 m.

(E) Komjaunuoliai perdaug giriasi. Lietuvos komjaunimo Kauno miesto sekretorius P. Kabalinskas Vilniaus "Tiesoje" bara komjaunimo vietines organizacijas, kad dažnai per daug giriasi savo pasiekimais, planų išpildymu "prieš laiką". O suvedus paskiau bendrus rezultatus, pasirodo, kad toje pačioje įmonėje esą atsilikimų, plano neišpildymų.

J. PALECKIS UŽ DIDESNĘ ŠVARĄ SOVIETŲ SĄJUNGOJE

(E) Aukščiausiosios tarybos prezidiumo pirm. J. Paleckis Maskvos laikraštyje "Izvestija" parašė straipsnį, kuriame Sovietų Sąjungos gyventojus ragina stipriau kovoti "su musėmis, tartkonais, blakėmis ir kita šlikštyne". Ragina įsirengti geresnes prausyklas, išvietes ir apskritai daugiau žiūrėti švaros. Jo straipsnyje yra ir toks sakinys: "Sakysime, visko turi kolūkietis, jo materialinė padėtis gera, o gyvena žmogus taip, kaip kad gyveno jo senolis: ir prausiasi pasistatęs kibirą, ir paršelį laiko pirkioje, ir miega be paklodės, nors ir guli ant brangios lovos". Prickaištauja Paleckis ir dėl kaimų namų stogų, kurių "daugelis stovi apgriauti". (Kažin, ar čia vien tik kaimiečių ir prižiūrinčių kaimo pareigūnų apsileidimas. Ar tik čia neatsiskleidžia vietinėje santvarkoje? O kai dėl apgriuvusių stogų — jei žmonės gyvena neviltyje, jei ežino, kiek ilgai savo lūšnoje liks ir jei iš nikur negauna medžiagų namams remontuoti, ką jie turi daryti? Tai vis "pasiturinčio sovietinio gyvenimo" vaizdai).

ĮVAIRIOS ŽINIOS

KOMUNISTŲ ATENTATAS PRIEŠ "LAISVOS EUROPOS" RADIO DARBININKUS

Muenchen. Komunistų agentai buvo užtaisę "Laisvosios Europos" radijo personalui nuodų "Atropin", kurie buvo įdėti į valgomojo druskines. Nuodai buvo laiku pašalinti, nes gavo iš amerikiečių pranešimą. Nuodų buvo tiek rasta, kad lengvai būtų užtekę 20 žmonių nunuodyti. Kaip žinome "Freies Europa" stotis Muenchene yra amerikiečių finansuojama, kad kovotojų prieš komunizmą Europoje ir už pavergtų tautų išlaisvinimą. Savaime suprantama, kad komunistanms tai yra lyg rakštis akyje ir todėl nesiskaito su jokiomis priemonėmis, kad tik galėtų kaip nors jų darbą sutrukdyti.

Blaivus Amerikos Darbininkų Vado Žodis

JAV jungtinės profesinių sąjungų organizacijos (AFL ir CIO) vadas George Meany, kuris gruodžio pradžioje lankėsi Europoje, būdamas Vokietijoje pareiškė spaudos konferencijoje, jis netikįs Maskvos žodžiais. Meany įspėjo Vakarus nesielgti su Maskva taip, kaip su Hitleriu, kai buvo stengiamąsi jį "numalšinti", kuo jo grobuoniškumas buvo dar labiau žadinamas.

Verta pažymėti ir dar vieną reiškinį. Kai Amerikoje valdė demokratai (Trumanas, Achesonas), respublikonai jiems prikišo, kad Vašingtonas esąs per daug nuolaidus Maskvai. Dabar rolės pasikeitė. Kaip tik demokratai Trumanas ir Achesonas prikiša Eisenhowerio vyriausybei, kad ji leidžia Maskvai reikšti iniciatyvą, o laisvąjam pasauliui belieką tik žiūrėti, kaip padėčiai prisitaikyti. Iš pavergtųjų tautų taško žiūrint, tasai ginčas tarp Amerikos respublikonų ir demokratų rodo, jog nė viena tų partijų nėra linkusi pataikauti Maskvai.

IŠVEŽTIEJI Į KAZACHSTANĄ IR KITUR "SAVANORIAI" JAUNUOLIAI PRAŠOSI ATGAL

(E) Ką Lietuvos sovietinė spauda vengė pranešti, tai parašė Rusijos laikraštis "Sovietskaja Rosija". Būtent, kad daugelis išvežtų į Sibiro "plėšininių" žemes jaunuolių esą nepatenkinti tenykštėmis darbo sąlygomis ir prašosi vežami atgal į vakarines Sovietų Sąjungos respublikas. Jaunieji darbininkai t. k. nusiskundžia, kad "naujose žemėse" neatsižvelgiama į tai, ką jie yra savo krašte išmokę. Jie "įdarbinami" paprasčiausiuose darbuose, kaip "nepamokyti darbininkai". O išmokti kurios nors specialybės jie ten taip pat neturi galimumų. Taip rašoma tame rusiškame laikraštyje. Be bejo, tie junuoliai skundžiasi ne tik dėl negalėjimo amato išmokti. Jiems tos "naujos žemės" yra svetios, jie ilgisi savojo krašto.

Pažymėtina, kad Lietuvos sovietinėje spaudoje jau kuris laikas palyginamai mažai beužsimenama apie išvežtuosius į Sibiro 'naująsias žemes" jaunuolius. Propagandiniai teigiamo nėra kas pranešti, o neigiamus reiškinius vengiama paminėti. Ypatingai vengiama pranešti, kad ir lietuviai jaunuoliai prašosi iš Sibiro atgal į savąjį kraštą.

LIETUVOS LAISVĖS BYLA — VISOS EUROPOS SAUGUMO REIKALAS

(E) Lietuvos laisvės byla yra visos Europos laisvės ir saugumo reikalas. Lietuvių tauta tikisi todėl, kad Vakarai pagelbės jai laisvės kovoje. Tos paramos ji yra pilnai nusipelniusi. Nuo 1940 m. Lietuva paaukojo per 30.000 gyvybių už laisvę. Per tą pat laiką 350.000 lietuvių buvo Sovietų ištremta į vergų stovyklas, iš kur tik mažai kam buvo leista grįžti. Ne pirmą kartą istorijoje lietuvių tauta yra sudėjusi tiek aukų už bendruosius savo ir visos Europos laisvės idealus ir tikslus.

Šiuo metu, kada Maskva, kaip nusiginklavimo pagrindine sąlyga, spaudžia Ameriką panaikinti jos karines bazes užsienyje. JAV ir Vakarai turėtų išeiti su savo sąlyga ir pareikalauti laisvės ir nepriklausomybės Lietuvai ir visoms kitoms pavergtosioms Europos tautoms. Šio reikalo nesutvarkius šia prasme, negalima tikėtis taikos nei Europos saugumo.

Panašiai surašytą memorandumą VLIKo Vykd. Taryba kartu su Baltijos Taryba įteikė Vakarų Vokietijos kancleriui Dr. Adenauer'iui. Lietuvos diplomatiniai atstovai Londone, Paryžiuje ir Vašington'e yra savo ruožtu padarę atatinkamus žygius sostinėse, kur jie yra akredituoti.

NATO PAJĖGOS DAR NAPASIRUOŠUSIOS GINTIS

Kaip iš NATO kraštų delegatų susitikimo Paryžiuje aiškėja, NATO karinės pajėgos tik du trečdalius savo įsipareigojimo tema atlikusios. Tik JAV ir VVakarų Vokietija yra pilnai savo karinius sipareigojimus išpildžiusios. Ši NATO padėtis ir svyruojanti De Gaulle politika sunkina vakariečių padėtį prieš sovietus, kurie pilnu tempu ruošiasi karui.

Baiminimasis dėl Sovietų Viešpatavimo R. Europoje

Vadovaujantieji pasaulio politikos vairuotojai yra pagauti keliavimo įkarščio. Kruščiovo kelionė po Ameriką jau kiek nubluko. Dabar daugiau kalbama apie jo kelionę į Budapeštą, Vengrijos komunistų partijos suvažiavimą, kur jis gruodžio mėn. pradžioje pasakė gana įdomią kalbą. Jos tekstas pasidarė žinomas kiek suvėluotai. Bet jis atidengė keletą būdingų aplinkybių.

Pirmiausia, Kruščiovas pasmerkė buvusius Vengrijos stalinistinius vadovus (Rakoši ir kt.), kurie, girdi, padarę rimtas klaidas ir prisidėjo prie to, kad galėję kilti 1956 metų įvykiai. Įdomu buvo ir tai, kad Kruščiovas pripažino, jog sovietų karinės intervencijos Vengrijoje klausimu ir pačiame Maskvos politbiure buvę nuomonių skirtumų.

Šveicarų laikraštis "Neue Zuercher Zeitung" ryšium su Kruščiovo kalba Vengrijoje pastebi, kad *"Kruščiovas užsienio politikos įtampos atslūgimą nori išnaudoti sovietinio viešpatavimo Rytų Europoje sustiprinimui, bijodamasis, kad koegzistencijos laikotarpis galėtų susilpninti komunizmą. Kruščiovo atviras išreikštas baiminimasis dėl sovietinio viešpatavimo Rytų Europoje ateities rodo tikruosius Kruščiovo siekius: iš Vakarų kaip nors išsiderėti status quo pripažinimą".*

Šveicarų dienraščio nuomone, nors Kruščiovas ir stengiasi derybas vesti iš "stiprumo taško", bet jo kalba Budapešte parodžiusi, kad jo "jėgos pozicija" yra gana trapus kūrinys ir kad Kruščiovo pozicija partijoje bei Maskvos pajungtuose kraštuose toli gražu nėra jau tokia stipri, kaip kad jis mėgsta nuduoti.

* * *

BALUTIS DABAR IR ANUOMET

Dzūkijoje, garsiame Seirijų mieste, 1879 metais gruodžio 29 d. gimė Bronius Kazys Balutis. Vadinasi, šių metų pačioje pabaigoje jam sueina aštuonios dešimtys. Tai gražus veterano amžius žmogui, visą savo gyvenimą susijusiam su Lietuvos reikalais. Nežiūrint, kur jis kada gyveno, ar dar kaip jaunuolis carų užgniaužtoje Lietuvoje, ar vėliau per trumpą laiką Rusijoje, visur jis pasirodė kaip subrendęs vyras, vienas iš pakilusios išeivijos vadų. Kaip subrendęs politikas nepriklausomo Lietuvos diplomatinėje tarnyboje, vienas iš svarbiausių užsienio reikalų ministerijos organizatorių. Kaip Lietuvos pasiuntinys vėl Amerikoje ir, pagaliau, Anglijoje, kur jis tebėra ligi šios dienos.

Aštuonios dešimtys metų! Kai pridėsim dar porą kryželių, bus ir šimtas. Tik senovės lietuviai barzdočiai buvo tokie gajūs, stiprūs ir gyvi, kaip Simanas Daukantas.

LAIŠKAS IŠ LONDONO

Dar gerai nežinau, tik po truputį pradedu nujausti, kad aštuonių dešimtų amžiaus našta žmogui turbūt nėra visiškai lengvutė. Patyrimai pasidaro tokie dideli, susikaupia tiek minčių, jausmų ir pragyvenimų, jais žmogus pasidarai toks turtingas ir sunkus, kad kūnas nebevalioja pakelti. Jis pradeda lūžti, pavargti, šen ten pasirodo plyšiai.

Ir Broniui K. Balučiui yra panašiai atsitikę. Pasaulio lietuviai, kurie Lietuvos ministro veiklą ir darbą Londone su dėmesiu seka, gerai žino, kad per kelis pastaruosius metus jis pradėjo, kaip sakoma, negaluoti. Ar ilgai dar atsilaikys prieš audras tas senas dzūkas? Taip ne vienas klausdavo. Man jis visada, nuo tautinės veiklos pradžios, buvo vyresnis mokytojas ir pavyzdys, o vėliau gyvenimas leido artimai susidraugauti, tad gal daugiau už kurį kitą domėjausi, kaip jam sekasi, kaip dar gerai plaka jo širdis.

Tegul bus atleista, jei nesiklausęs čia kelis žodžius pakartosiu iš paties B. K. Balučio laiško, kur jis, šalia bendrų visuomeninių reikalų, kiek pasipasakojo ir apie savo asmeniską pasiturėjimą. Š. m. spalio 17 d laiške jis tarp kitko rašo: "Grįžau namo po viso mėnesio gydimosi ir poilsio (nors gydimąsis toli gražu ne poilsis, nes stropus daktariškas rėžimas — tai savotiška katorga). Daktarai sakė, kad tik po 2-3 mėnesių pajusiu savo gydimosi pilnas pasėkmes, bet jau ir dabar galiu pasakyti, kad jaučiuosi žymiai geriau. Neuheim'as Vokietijoje, kur buvau, yra skaitomas pats svarbiausias širdies ligų gydimo centras visoj Europoje, o gal būt ir visame pasaulyje. Per pažįstamus prietelius galėjau prieiti ir konsultuoti geriausią "žvaigždę" — širdies ligų specialistą. Kadangi jau esu turėjęs tris širdies specialistus ir visi jie buvo šiek tiek skirtingų nuomonių apie mano ligos stovį, tai man buvo svarbu sužinoti, taip sakant, neutralę ir autoritetingą nuomonę. Čia daktarai perdaug nenugązdino: esą, jei būsiu atsargus ir vengsiu nuovargio — tiek fizinio, kiek ir protinio, tai galėsiąs dar gyventi, nors sako, žinoma, iš senos širdies naujos jau nepadarysi. Liepė numesti svorį, ką ir teko padaryti. Tad ir jaučiuosi geriau. Bet gana apie save".

Taigi, vis tiek nedaug apie save, o vis daugiau rūpinimosi apie kitus ir dėl kitų. Toks jau buvo Balučio būdas per visą gyvenimą. Linkėčiau, kad jis pasijustų taip, kaip Vaižgantas, kuris pasisakė, kad nuolat rūpindamasis kitus padaryti laimingais, pagaliau pats pasijuto laimingu.

KAS GRAŽIAUSIA JO PALIKTA AMERIKOJE?

Su Amerikos lietuvių visuomeniniu, kultūriniu ir politiniu gyvenimu B. K. Balutis, kuris čia išėjo augštuosius mokslus ir praleido tarp mūsų antrąją savo jaunystės dalį, buvo taip glaudžiai susijęs ir tiek paliko pėdsakų, kad tam aprasyti straipsnio neužtektų. Daug žinių buvo pateikta Vytauto Širvydo redaguotoje knygoje apie B. K. Balutį, ten buvo sunaudota tik dalis turėtų mano išleistoje dar 1951 metais. Ir rankraščių. O kiek dar būtų nesurašytų faktų ir plačiau apipasakotų!

Dėl B. K. Balučio žymiausių darbų Amerikoje, kaip visuomenininko, švietejo, "Lietuvos" redaktoriaus, vėliau politiko ir diplomato galėtų gal būti visokių nuomonių, nors ligšiol nepastebėjau, kad kas nors ką nors jo darbuose būtų neigiamai ar piktai vertinęs. Kiti ėjo daugiau ar mažiau skirtingais keliais į tuos pačius tikslus bet visi sutinka, kad Balutis sviedą savo kelyje buvo nuoširdus, malonus, draugiškas ir doras. Nei tuščių garbių, nei asmeniško pelno niekada neieškojo, į kitaip manančius nesisvaidė akmenimis, santaros ieškojo nuoširdumo ir meilėje.

Kai kartais galvoju, ką jis padarė gražiausio, tai tenka sustoti ties Tėvynės Mylėtojų Draugyste ir Dr. V. Kudirkos raštų išleidimu. Spėju, kad daug kas su tuo nesutiks ir sakys, na, ką jau, tai buvo gera ir gražu, bet negi tik tai Balutis padarė, negi tai svarbiausia? Gal tai ir nesvarbiausia (ir tuoj sutinku, kad ne svarbiausia), bet, tai yra vienas iš gražesnių jo darbų.

B. K. Balutis savo naują ir veržlią dvasią, tam tikru momentu kone pats vienas, lyg koks partizanas, atgaivino gražiai pradėtą, bet vėliau užsnūstančią Tėvynės mylėtojų Draugystės veiklą. O įrodymui, kad Amerikos lietuviai patriotai gali kai ką gražaus ir didingesnio padaryti, yra įrodymas, jo sumanymas išleisti visus Dr. Vinco Kudirkos raštus. Buvo surinktos ano meto lietuvių gyvenimo sąlygomis stambios lėšos, surastas ir atlygintas redaktorius, dailininkas, sudarytas išleidimo fondas ir taip atsirado šeši Kudirkos raštų tomai. Tai buvo vienos ir pačių gražiausių knygų anais laikais, ką yra padarę su savo talka Amerikos lietuviai. Ne tnepriklausoma Lietuva nei geresnių, nei gražesnių Kudirkos raštų po to neišleido. Ir tik su tais raštais visa lietuvių tauta pamatė, ką per trumpą dešimtmetį Lietuvos sąlygose kūrybai dirbo ir nuveikė Dr Vincas Kudirka.

Nežinau, kada tokio paminklo būtų susilaukęs Kudirka, jei nebūtų Amerikoje tada buvę to jaunuolio iš Dzūkijos, — B. K. Balučio.

IR ŠTAI LINKĖJIMAS!

Bėga dienos, mėnesiai ir metai. . . Kaip saulė kyla rytą su savo jaunyste ir vėliau dingsta vakaruose su senatve, taip į saulėlydžius slenka ir mūsų gyvenimas. Mums visiems ateina laikas išeiti į pensiją. Tik Tau, Broniau, deja, tas laikas neateina ir žinai gerai, kad Tau nebus pensijos, kol Lietuvos laisvė nebus atgauta. Mes žinome, kad Tu, kiek jėgos ir virpanti širdis leidžia, ir toliau tebedirbi ir tebesisieloji Lietuvos reikalais. Tikime, kad netruks talkininkų padėti ten, kur nebesuspėji. Bet yra viena sritis, kur niekas Tavęs negali pavaduoti, — tai surašymas Tavo ilgo gyvenimo patyrimų ir daugybės darbų, kurie jau sudaro Lietuvos nepriklausomybės istoriją. Pataisodamas savę, nepersidirbdamas, ramiai pagalvodamas ir pasvajodamas Tu dabar galėtum daug, daug tokių dalykų plačiau ir visai atvirai surašyti. To labai prašyčiau ir nuoširdžiausiai linkėčiau, kad sėkmingai galėtum atlikti.

O jau mūsų kitų ir jaunesnių už mus pareiga ir malonumas būtų daryti viską, kad išleisti tuos vertingus memuarus taip gražiai ir su meile, kaip esi savo jaunatvės laiku prisidėjęs prie mūsų didžiojo Varpininko raštų leidimo.

Ilgiausių metų! Juozas J. Bachūnas, Sodus, Michigan. U.S.A.

"VIRŠŪNIŲ" KONFERENCIJA

— Keturios didžiosios Vakarų valstybės: JAV, Didž. Britanija, Prancūzija ir Vokietija nutarė sušaukti "Viršūnių" konferenciją, į kurią bus pakviesta Sovietų Sąjunga. Konferencijos pradžia balandžio 25 d. Paryžiuje. Šiai konferencijai jau dabar labai rimtai ruošiamąsi, svarbiausiu punktu numatoma "nusiginklavimo klausimas.

— Fidel Castro vienoje savo viešoje kalboje apkaltino Š. Ameriką už jos pažadų nepildymą už Kūbos kraštą išnaudojimą ir kitus dalykus. Matyt, Fideliui Amerikos pagelba jau nebereikalinga, jis tikisi ją iš kitur gauti. Tuomi Castro parodo vis labiau savo tikrąjį "veidą".

ŠVEDAI KASASI Į UOLYNUS

(E) Švedija visai sąmoningai ruošiasi — naujam karui, nors švedai yra neutralūs ir į jokį karinį bloką dėtis nenori. Bet Švedija nori būti pasiruošusi, jei karas kiltų. Tų pasiruošimų būdas gana orginalus: švedai kasasi į uolynus ir įsirengia tokias slėptuves, kokių pasaulis dar nėra matęs. Uolynuose, 40 metrų gilumoje, esą laivų uostai, lėktuvų bazės, ištisi fabrikai su tūkstančiais darbininkų. Kai kuriose slėptuvėse gali tilpti 20.000 asmenų.

— ◆ —

IR LIETUVIAI RUOŠIASI PASAULINIAM EUCHARISTINIAM KONGRESUI

Neseniai aprašėme vokiečių pasiruošimus ir jų rūpesčius belaukiant Pasaulinio Eucharistinio Kongreso Miunchene. Šiuo kartu pateiksime žinių, kaip vietos lietuviai ruošiasi šiame kongrese dalyvauti, kokios tam galimybės, kokių turi rūpesčių ir kita.

PIRM. PLATESNIS PASITARIMAS

Lietuvių katalikų dvasiškija šio kongreso organizaciniams reikalams turi sudariusi savo garbės komitetą, kurs drauge yra ir darbo komitetas: 1. J.E. Arkiv. J. Skvireckas — garbės pirmininkas; 2. J. E. Vysk. V. Brizgys — pirmininkas; 3. J. E. Vyskupas V. Padolskis — I vicepirm.; 4. Tėv. A. Bernatonis — II vicepirm. 5. Kun. Dr. J. Aviža — reikalų vedėjas ir sekretorius ir 6. Kun. J. Tautkevičius — kasininkas.

Šio komiteto iniciatyva š. m. lapkričio 4. d. Miunchene buvo sukviestas platesnio mąsto pasitarimas, kuriame dalyvavo minėto komiteto nariai: Tėv. A. Bernatonis, kun. Dr. J. Aviža ir kun. J. Tautkevičius, ir pakviesti bendradarbiauti: kun. Br. Liubinas, Alina Grinienė, Dr. V. Dambrava, M. Musteikis, stud. A. Rugieniūtė, stud. K. Žemaitis ir stud. V. Bartusevičius.

Pasitarimą pravedė kun. Dr. Aviža, apibūdindamas bendrąją Pasaul. Euchar. Kongreso programą, lietuviškosios grupės numatytą programą, daromus mūsų minėto komiteto pasiruošimus, kas jau yra padaryta ir kas dar reikia padaryti. Pasitarime aktyviai reiškėsi visi dalyviai, drauge įsipareigodami darbui; norint sklandžiai pravesti lietuviškosios grupės dalyvavimą kongrese, to darbo bus apsčiai.

LAUKIAMA ATVYKSTANT 600 LIETUVIŲ

Iki šiol turimomis žiniomis, iš užlietuvių, daugiausiai iš JAV, bet bus sienio į kongresą atvyks apie 600 ir iš Kanados, Škotijos ir kitų kraštų. Gal būt, su kongrese dalyvaujančiais Vokietijos lietuviais, šis skaičius dar pakils. Suprantama, norint visus lietuvius sutraukti į vieną vietą, mūsų komitetui susidaro daug rūpesčio, tačiau kun. Dr. Avižos pastangomis, atrodo, šis klausimas bus labai palankiai išspręstas. Jau yra sutartos patogios patalpos Miuncheno centre, kur vienoje vietoje galės sutilpti visi lietuviai ir ten pat gaus maistą (kongreso metu ir šis klausimas dalinai bus problematiškas). Ten pat yra ir salė, ir viena puiki bažnyčia, kuri kongreso metu bus pavesta lietuvių dispozicijai.

LIET. TURĖS IR SAVO PROGRAMĄ

Šalia pagrindinės Euchar. Kongr. programos, lietuviai turės ir savą programą, kurios metu lietuviai kunigai laikys šv. Mišias, kasdien bus lietuviški pamokslai sakomi mūsų augštosios dvasiškijos, numatyta viena svarbi lietuvio mokslininko paskaita, meninė-religinė programa. Vieną vakarą bus suruoštas bendras visų lietuvių pobūvis. Lietuviškoje programoje dalyvaus ir muz Budriūno vedamas choras "DAINA", kurs jau dabar pradeda ruošti tinkamas Euchar. Kongr. mišias, giesmes ir kita.

Lietuviai, šalia pagrindinių kongreso maldos intencijų, turės ir savas intencijas: 1. Už visų laikų lietuvius — tikėjimo aukas; 2. Už visų laikų lietuvius — tėvynės gynėjus; 3. Už visus bolševikijoje kenčiančius lietuvius; 4. Už visą lietuviškąjį jaunimą; 5. Už visą lietuvių tautą ir 6. Už Katalikų Bažnyčią Liet.

LIET. GIESMĖS PER GARSIAKAL.

Vieną dieną lietuviams yra suteikta bažnytinės muzikos — giesmių valandėlė, kuri bus transliuojama per visus Miuncheno miesto garsiakalbius.

PERSEKIOJAMOS BAŽNYČIOS PAMALDOS

Kongreso metu vieną dieną (VIII. 4.) įvyks Persekiojamos Bažnyčios pamaldos, kuriose dalyvaus 12 sovietų pavergtų tautų. Čia šv. Mišias laikys vienas kardinolas. Pamaldų metu visos pavergtos tautos, jų tarpe ir lietuviai, giedos giesmes savo kalba. Į šias pamaldas numatyta vykti eisena — procesija su lietuviškomis bažnytinėmis ir katalikiškųjų organizacijų vėliavomis bei prasmingais plakatais. Tikimąsi, kad lietuvaitės į kongresą vyks su tautiniais drabužiais, su kuriais turėtų dalyvauti ir procesijoje. Panašių procesijų, gal būt, bus ir daugiau.

Jei bus įmanoma, mūsų komitetas stengsis suruošti ir lietuvių religinės spaudos bei religinio meno parodėlę, nors šiuo laiku tam galimybės, atrodo, yra mažos.

KONGRESO VADOV. LIET. KALBA

Jau nutarta išleisti mažą Pasaulinio Eucharistinio Kongreso vadovą lietuvių kalba. Jame bus paskelbta bendroji kongreso programa, lietuvių seksijos programa, reikaliausios informacijos ir kongreso metu numatytos giedoti lietuviškos giesmės.

M. Musteikis

Tarptautinis Katalikų Jaunimo Kongresas

▪ **Tarptautinis Katalikų Jaunimo Kongresas.** Nuo gruodžio 6 iki 13 d. Buenos Aires mieste "Consejo Deliberante" patalpose vyko IV-tas tarptautinis katalikiškojo jaunimo kongresas, kuriame dalyvavo apie 250 atstovų iš 22 kraštų, tarp jų lietuvių atstovas "Laiko" redaktorius, ir stud. Vincas Stundžia iš Berisso.

Kongrese buvo gvildenamos aktualios jaunimo problemos kaip pav. socialinė šių laikų santvarka, religinis ir kultūrinis jauno žmogaus paruošimas gyvenimui, apaštalavimas tarp darbininkų ir pan. Buvo atkreiptas dėmesys taip pat į šių dienų komunizmo pavojų ir svarstomos priemonės jam nugalėti.

Viena iš įdomesnių problemų buvo gana ilgai nagrinėta, būtent, kaip bendradarbiauti tarp Vakarų ir Rytų, kaip suderinti du labai skirtingus pasaulius ir dvi skirtingas kultūras. Šioje srityje pasirodė vokiečiai yra jau šį tą padarę, jie yra priėmę nemažą skaičių studentų iš Afrikos ir Azijos ir jiems padeda, su jais pasikeičia kultūrinėmis vertybėmis.

KORDOBA

▪ **Algimanto Tumoso šeimoje** lapkričio 27 d. gimė pirmagimis sūnus, kuriam duotas Jurgio ir Danieliaus vardai. Abu tėvai džiaugiasi šeimos padidėjimu.

KOLUMBIJA

◆ **Gen. Vincas Grigaliūnas-Glovackis** "Laiko" uolus skaitytojas ir rėmėjas suruoštoje jubiliejatų vakarienėje susirinko artimesnieji giminės ir bičiuliai. Lapkričio 1 d. ta pačia proga buvo iškilmingi pietūs, kuriuose dalyvavo artimieji giminės: švogeris ir anūkė studentė iš Bogotos. P. p. Grigaliūnai gyvena Tunya -Boyaca.

P. V. Grigaliūnų dvi anūkės yra pasižymėjusios labai moksle: vyresnioji, studijuoja mediciną ir eina pirmąja moksle, jaunesnioji, kuri užbaigė 4-tą klasę "Bichiller", laimėjo literatūros premiją ir buvo apdovanota medaliu.

Tuo pačiu p. V. Grigaliūnas perduoda savo geriausius linkėjimus su Kalėdomis ir N. Metais visiems "Laiko" bendradarbiams, rėmėjams, skaitytojams bei platintojams: "tebūna man leista palinkėti visiems gausiausių Dievo malonių iš Dangaus beribio iždo. . . kad kiekvienas būtų sveikas, sotus, linksmas ir laimingas!

Vincas Grigaliūnas — Glovackis

ŠVENTOJI NAKTIS

Kai Kūčių vakarą danguje suspindėdavo pirmosios žvaigždės ir tėviškę uždengdavo naktis, visas kraštas tarytum ilsėdavosi meilės ir ramybės prieglobstyje.

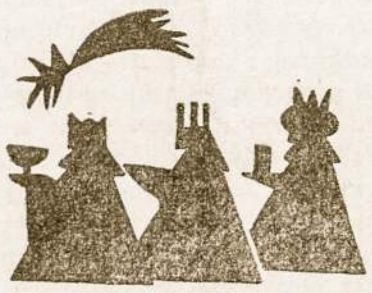

Rimtis, švelnumas, tvarka ir tradicija nebuvo tuščios frazės ar iš knygų išskaityti dalykai. Jie buvo mūsų tautoje, jie sudarė dalį mūsų gyvenimo.

Lietuviai mokėjo dirbti, mokėjo linksmintis, mokėjo ir susikaupti. Ir neturtingiausia šeima švęsdavo Kūčias su dideliu susikaupimu ir atsidėjimu. Joms paruošti pakakdavo laiko ir išteklių, o širdy giliai pajusdavo Šventosios Nakties ramybę.

Artinasi Kalėdos. Daugelis mūsų šeimų jau užmiršo taip gražias ir brangias tradicijas. Tiesa, dažnai suruošiami triukšmingi pokyliai, bet ar juose jaučiama Kalėdų nakties ramybė, kuri yra skirta tik geros valios žmonėms? Gera valia skaidrina tarpusavio santykius, lengvina gyvenimą, atleidžia artimo klaidas, nugali nuovargį ir suteikia jėgų. Atpildas už gerą valią yra ramybė.

Geros valios reikia šeimos nariams ir pavieniams asmenims. Jei bus geros valios ir mūsų kolonijoj, bus daugiau tarpusavio supratimo ir darbai duos gausesnių vaisių.

Šventosios nakties ramybė tesuartina ir testiprina visus tolimesniems darbams.

▪ **Atvyko aukštas svečias iš JAV.** Gruodžio 15 d. raketiniu lėktuvu iš JAV atskrido Marijonų provincijolas Tėvas Jonas Jančius, kuris pasiliko ilgesnį laiką Argentinoje, lankydamas lietuvius. Tėvas provincijolas apsistojo Aušros Vartų parapijoje, iš kur vyks į kitas vietoves. Tėv. J. Jančius jau trečiu kartu lankosi Argentinoje, todėl daugeliui lietuvių yra gerai pažįstamas. Paskutinį kartą jis svečiavosi Argentinoje 1953 m.

T. J. Jančius yra gimęs Lietuvoje, mokslus ėjo Š. Amerikoj ir Italijoj. Šiemet atšventė 25 m. kunigystės ir 50 m. savo amžiaus.

JAUNIME JAU ČIA PAT VASAROS ATOSTOGOS

Villa del Dique ir šiemet laukia Tave!

Mergaitėms sausio menuo ir berniukams vasario. Prabuvimo išlaidos $ 2.000. Villa del Dique tai ideali vasarojimo vieta su didžiausiomis galimybėms plaukioti ir po kalnus laipioti!

DIDINGA PAVERGTŲ TAUTŲ EISENA

Gruodžio 8 d. kongreso laike buvo suorganizuota įvairių tautų jaunimo religinė eisena, kurioje gausiai dalyvavo pavergtų tautų jaunimas: kroatai, lietuviai, slovakai, slovėnai, ukrainiečiai. Gražiausiai pasirodė ukrainiečiai, savo eilėse išrikiavę apie 500 uniformuoto jaunimo, kuris visą laiką giedojo tautines giesmes. Iš lietuvių dalyvavo "Birutiečių" — jaunų mergaičių būrelis su tautiniais rūbais, bei žymi parapijiečių dalis su parapijos vėliava. Lietuvių trispalvė buvo atskirai nešama su kitų tautų vėliavomis.

Religinė eisena, kuri prasidėjo nuo Santa Fe gatvės, žygiavo iki Plaza de Mayo, kur laukė vietinis jaunimas. Pačioje Plaza de Mayo aikštėje šv. Tėvo nuncijus Mozzoni atlaikė šv. Mišias, paskaitė šv. Tėvo pasveikinimą ir suteikė apaštalikišką palaiminimą. Tuo pačiu, viso pasaulio kat. jaunimas buvo paaukotas Nekalč. Marijos širdžiai. Pasiaukojimo aktas buvo atkalbėtas anglų, italų, ispanų, prancūzų, vokiečių ir ukrainiečių kalbose.

Lietuviai — pavergtų tautų eisenoje

TAUT. ŠOKIŲ GRUPĖS NEPAPRASTAS PASISEKIMAS

IV-jo Katalikų Jaunimo Kongreso metu Buenos Aires mieste įvyko tarptautinis liaudies šokių meno pasirodymas gruodžio mėn. 11 dieną LAWN teniso klūbe. Šiame pasirodyme dalyvavo: Argentina, Irlandija, Ukraina, Kolumbija, Filipinai, LIETUVA, Ispanija, Panama, Vengrija, Kroatija ir Japonija.

Jeigu mūsų šokėjams prezidentūroj dėl lietaus pasirodyti nepavyko, tai čia, šis pasirodymas praėjo su didžiausiu pasisekimu. Jei jau skaitant šokių apibūdinimus minia buvo pagauta entuziazmo ir užimponuota, tai, išėjus į sceną mūsų šokėjams, pasipylė nepaprastos ovacijos, girdėjosi šauksmai: "Tegyvuoja laisva Lietuva!"

Jei pirmąjam šokiui Rugeliams žiūrovai laikėsi kiek rezervuotai, tai šokant Lenciūgėlį, Ožį ir Malūną, netik šokių gale, bet ir laike jų, buvo palydima nepaprastomis ovacijomis, ir pagaliau su Malūnu visi buvo sužavėti. Tautinių šokių Grupės Dešimtmečio didžiusias triumfas ir darniausias pasirodymas bene ir bus vienas per visą dešimtmetį!

Pasisekimą nulėmė kiekvieno šokėjo įsijautimas ir pergyvenimas atliekamo šokio, kas sudarė vienalytę be jokio priekaišto grupę, kuri netik kad atstovavo mūsų tautinį meną prieš dešimt tūkstantinę miną, 350 užsienio atstovų ir tų kraštų diplomatinius korpusus bei vietos savivaldybės valdžios atstovus; bet buvo mūsų kaip tautos taip ir valstybės atstovai. Su šiuo pasirodymu buvo pateisintos visos viltys ir sugaištas mūsų jaunųjų reprezentantų darbas ir vargas nebuvo sudėtas veltui. Garbė Jiems!

VISIEMS TAUT. ŠOKIŲ GRUPĖS DALYVIAMS

Liucijai Vedegienei — Paliulionytei, Irenai Simanauskienei — Veličkaitei, Janei Navikaitei, Grasielai Bukevičiūtei, Marytei Čikštaitei, Adrijanai Vasiūnaitei, Onutei Masiulytei, Olgai Čekanauskaitei, Aldonai Diminskytei, Algiui ir Vitoliui Rastauskams, Jurgiui Paliulioniui, Regimantui Vedegiui, Algiui Lesniauskui, Rimvydui Cibavičiui, Leonui Šauliui ir grupės akordeonistui Vytautui Cibavičiui, supratusiems tautinio reikalo svarbumą, dalyvaujant šiame tarptautiniame liaudies šokių pasirodyme, **Argentinos Lietuvių Organizacijų ir Spaudos Tarybos Prezidiumo vardu,** reiškiame tautišką padėką.

Jonas Čikštas pirm.
Inž. ST. Babronis sekr.

KALĖDINĖS ATVIRUTĖS

Malonu yra gauti, kad ir trumpą sveikinimą švenčių proga. Tai yra ženklas, kad mus prisimena mūsų prietėliai ir artimieji. Šiuos sveikinimus galima padaryti ypatingai įdomiais ir maloniais atvirutę pačiam paruošiant. Vaikams tai daug džiaugsmo suteikia, nes jie labiau už suaugusius pasiilgsta giminių ir draugų, jie ir daugiau širdies įdeda į atvirutės pagražinimą.

Štai vienas paprastas bet įdomus atvirutės pavyzdys: iš balto braižymui naudojamo popierio, reikia iškirpti atvirutę ar vizitinę kortelę, ir ant jos užklijuoti iš blizgančio spalvuoto popierio iškirptus Trys Karalius.

Galima ir savo fotografiją iškirpus veidą užklijuoti. Ant galvos "uždėti" spalvoto popieriaus kepurę ir nupiešti šaliką.

Tokia atvirutė yra įdomi ir ją gavusį tikrai linksmai ir maloniai nuteiks.

Kalėdiniai Pyragaičiai

Kalėdiniai pyragaičiai.

4 kiaušiniai, 550 gr. cukraus, 360 gr. miltų, du šaukščiukai kilimo milteliu (Royal), 2 šaukščiukai maltų cinamonų, ¼ šaukščiuko maltų prieskonių, ½ puoduko smulkiai piaustytos, cukruje konservuotos, apelsinų žievės, ½ puoduko kapotų riešutų.

Išplakti kiaušinius su cukrumi. Įmaišyti miltus su kilimo milteliais, prieskniais ir vaisiais.

Kepti 30 minučių keturkampėj blėkoj. Atskirai sumaišyti 2 šaukštelius karšto vandens ir 4 šaukštelius pudrinio cukraus. Šiuo skiediniu aptepti dar karštą pyragą. Atšalus, piaustyti į kvadratinius gabaliukus.

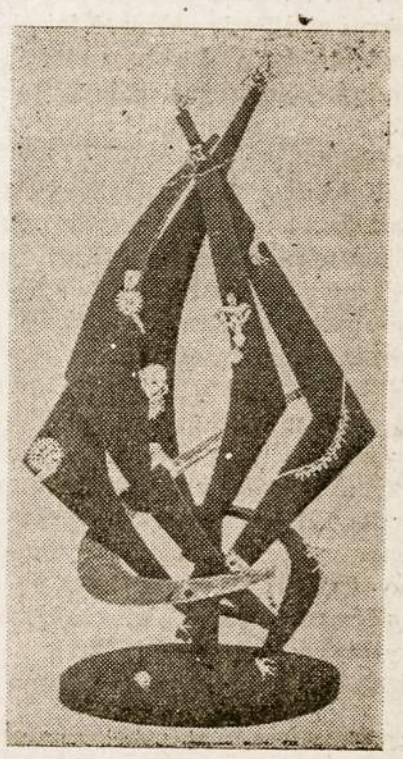

SKELBIMAS

▪ **Skautų Vyčių "Šarūno" būrelis** savo rėmėjams, prietėliams ir pažįstamiems rengia linksmą Naujųjų Metų Sutikimą, kuris įvyks lietuvių parapijos salėje.

▪ **IV-jo Tarptautinio Katalikų** Jaunimo liaudies meno pasirodymo metu už darniausiąjį pasirodymą, daugumos svetimtaučių bei vietinių nuomone, lietuviams pripažinta pirmoji vieta.

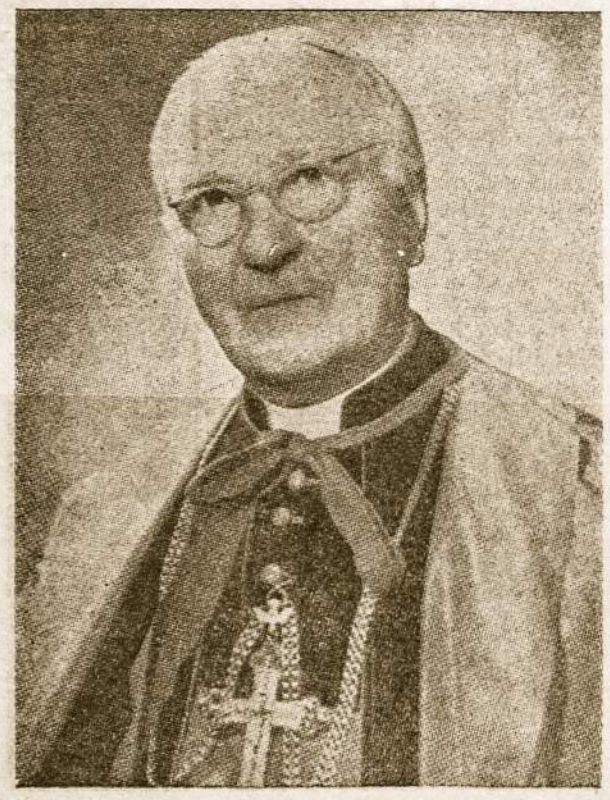

†

Lietuvos Bažnytinės Provincijos Metropolitas, Kauno arkidijocezijos Arkivyskupas, Švento Sosto Asistentas Jo Šventenybės Rūmų Prelatas, Romos Grafas, Kauno Vytauto Didžiojo Universiteto ordinarinis Profesorius, Lietuvių kalbon viso Šv. Rašto Vertėjas

J. E. Dr. Juozapas Jonas Skvireckas

Toli nuo Tėvynės ir savo Arkivyskupijos Sosto bei savo tikinčiųjų, kantriai nešdamas jau antros savo tremties naštą per 15 metų išgyvenęs Austrijoje, Zamso šv. Vincento Gailestingųjų Seserų vienuolyne Tirolyje, po ilgos ligos, 87-tuose savo gyvenimo metuose (1873. IX. 18), sulaukęs Deimantinio savo kunigystės 60 m. Jubiliejaus, per 42 metus kaip vyskupas ir per 34 metus kaip Arkivyskupas Metropolitas valdęs Kauno Arkivyskupiją ir Lietuvos bažnytinę Provinciją, aprūpintas šventais sakramentais ramiai užmigo Viešpatyje š. m. gruodžio mėn. 3 d. 14 val.

Brangaus Ganytojo kūnas pašarvuotas Zamso Gailestingųjų Seserų vienuolyne kur š. m. gruodžio 9 d. buvo laikinai palaidotas naujai įrengtoje kriptoje, kol susidarius tinkamoms salygoms kūnas bus galima pargabenti į Lietuvą ir palaidoti Kauno Arkivyskupijos metropolitinėje Katedroje.

LAIDOTUVIŲ TVARKA: 8,30 val. egzekvijos (Matutin cum Laudibus; 9 val. pontifikalinės gedulingos mišios ir pamokslas lietuviškai ir vokiškai; Libera, Absoliucija parapijos bažnyčioje iš kur laidotuvių eisena vyko į vienuolyno bažnyčią prie kriptos kur įvyko karsto depozicija.

Visi tikintieji prašoma prisiminti mūsų kilnų Ganytoją savo maldose.

Arkivyskupas metropolitas Skvireckas visą savo gyvenimą iki pat amžiaus galo tikėjo Lietuvos ateitim ir pašventė jai visas savo jėgas, veikdamas savoje, bažnytinėje srityje. Toje srityje jis nuėjo nepaprastai sėkmingą kelią.

Kokį ilgą laiką, mūsų tėvynės laikotarpį, apėmė a. a. arkivysk. Skvirecko veikla, matyti kad ir iš to, jog jis jau 1902 metais buvo paskirtas Žemaičių kunigų seminarijos profesorium ir prefektu. Romos kūrija jau 1913 m. jį parinko įpėdiniu į Žemaičių vyskupo Cirtauto sostą, tačiau carinė valdžia tam pasipriešino ir tik 1919 metais J. Skvireckas buvo paskirtas Žemaičių vyskupo Pranciškaus Karevičiaus pagelbininku. Įkūrus Lietuvos bažnytinę provinciją, vysk. Skvireckas skiriamas pirmuoju Kauno arkivyskupu ir metropolitu. Antrojo karo meto ir okupacijų pasėkoje pasitraukė į tremties gyvenimą ir ilgus metus gyveno vienuolyne Zams (Tirolyje).

Be bažnytinių pareigų, visą savo amžių pasišventė milžiniškam darbui: Šventojo Rašto vertimui į literatūrinę lietuvių kalbą. Pirmiau išėjo Naujojo įstatymo leidinys (paplitęs po visą pasaulį, kur tik yra lietuvių katalikų), vėliau paruošė viso Šventojo Rašto tekstus. Tuo kruopščiu darbu jis įsirašė didžiomis raidėmis į lietuvių rašto istoriją.

Lietuvos Katalikų Bažnyčia neteko savo Ganytojo, Lietuva neteko savo žymaus sūnaus. Viso pasaulio lietuviai dar ilgai didele pagarba minės arkivysk. metropolitą Skvirecką ir liūdės su juo atsisveikindami.

LIETUVIO EMIGRANTO UŽDAVINIAI SAVAM KRAŠTUI IR SAVAI TAUTAI

STRAIPSNIS LAIMĖJĘS "LAIKO" TREČIĄJĄ PREMIJĄ

Kiti straipsniai sekančiuose numeriuose.

Pradedant rašyti šia tema, pirmiausia tenka pasidžiaugti "Laiko" Redakcijos gražia iniciatyva paskelbti tokiomis aktualiomis temomis išeivijoj straipsnių konkursą, o taip pat — nukreiptiti pagarbos žvilgsnį ir į to konkurso premijų mecenatą, itin plačiai pažįstamą spaudos ir literatūros dirvonų purentoją, kun. dr. Juozą Prunskį, paskyrusį atatinkamą pinigų sumą tam konkursui pravesti.

Konkurso temos, nors jų esama net šešių, galima pasakyti, tarytum nejučiomis susiveda į vieną didelę temą — išeivijoj lietuvybės palaikymo temą.

Juk gražiai motyvuota kalba arba rašymas apie lietuvių liaudies dainas, arba — lietuviškus tautinius šokius, tautinį ir religinį auklėjimą šeimoj, lietuvišką kultūrinį ir tautinį veikimą, pagaliau, net lietuvių santykius su kitų tautybių žmonėmis — ką gi priaugančiam jaunuoliui — jei galėtų pasakyti? — Tiktai tą, jog tu, vaikeli, esi gimęs iš lietuvių tėvų, tavo tėvai — kilę iš begaliniai gražaus, turinčio kilnią istoriją, labai seną ir skambią kalbą, krašto - Lietuvos, kur paukščiai daug gražiau čiulba nei kitur, kur upės ir upeliai — subtyliau čiurlena nei kituose kraštuose, kur lietuviai broliai ir sesutės traukia ilgesingas liaudies dainas, šoka itin gražius tautinius šokius, ypatingai myli savąją tėvynę ir tautiškumą, o taip pat rodo didelį prisirišimą prie tėvų ir tėvų tėvų tikėjimo, ypatingai prie Dievo Motinos Marijos kulto.

O — ypatingai dabartiniu metu — kada lietuvių tauta, nežiūrint kur jos nariai bebūtų, veda žūtbūtinę kovą dėl Tėvynės išlaisvinimo iš pavergėjų nasrų, be abejonės, ir lietuvių santykiavimas su kitų tautybių žmonėmis — turėtų būti labai gražus ir nuoširdus, nes toj kovoj — kitataučių draugų mums begaliniai reikia ir niekad jų nebus perdaug. Taigi, prie lietuvybės išlaikymo svetur — dar jungiasi ir kita, taipogi begaliniai didelė, problema — Tėvynės laisvės kova. Pagirtini konkurso temų autoriai — jas parinkę ir suformulavę.

Šių eilučių autorius, kaip matoma, pasiėmė temą, eilėj pažymėtą ketvirtuoju numeriu, kurioj norima gauti atsakymas į tai, kokie, be abejonės, svarbiausieji, emigranto uždaviniai savam kraštui ir savai tautai.

Tema, galima būtų pasakyti, savo klausimu ir savąja struktūra — yra ir labai didelė, kartu — ir maža.

Nors, pradedant gvildenti šį klausimą, reikėtų pripažinti, jog šiuo metu pasaulyje ir lietuvių emigrantų esama tarytum dviejų rūšių. Tai — ateiviai — savo noru atvykę į svetimus kraštus ir kita jų banga — II-jo Pasaul. Karo pabėgeliai — tremtiniai, išbėgę, galima sakyti, iš degančių namų. . .

Vienok, turint galvoj, kad ir vieni, ir kiti (išskyrus, žinoma, komunistuojančius) yra dideli Tėvynės patrijotai, mylį savo gimtąjį kraštą ir besisieloją jo

Pranas Alšėnas

tragišku dabartiniu likimu, tuo labiau — analogijoj — ir jų Tėvynės palikimo intencijoj beturį panašių elementų. Juk ir senosios emigracijos liet. — daugelis yra atbėgę nežmoniškai įkyrėjus caro jungui — taigi, ir jų visų, kaip emigrantų uždaviniai savam kraštui ir savai tautai — suartėja jeigu ne į vieną, tai jau tikrai į du punktus: būk lietuvis ir dirbk dėl Lietuvos!

Iš šių dviejų punktų, be abejonės, kyla daugybė "popunkčių", jei juos taip galima pavadinti. Kitaip sakant, mažesnių punktelių. Neužtenka ateiviui Amerikon, Kanadon, Argentinon, Brazilijon ar kitur kur atvykus, tik pačiam būti lietuviu. Tai būtų nedidelis nuopelnas, nes, atvykėliai iš Lietuvos (turiu galvoj suaugusius), net jeigu jie ir norėtų kitoniškais — nebe lietuviais pasidaryti, jiems nebepavyks. Juk varna — kažin kaip besikaišytų povo plunksnomis — visvien varna pasiliks. Taigi, jie ir numirs išeivijoj — jeigu į išlaisvintą Tėvynę nespės grįžti — tik lietuviais beesą. Tačiau — begyvendami svetur — jie turi turėti didžiausią tikslą ir tai skaityti kaip svarbiausiąją pareigą — auklėti savo vaikus — jaunąją kartą grynai lietuviškoj dvasioj. Nes — jeigu lietuvių vaikai dar bus lietuviai — tai, mažiausia, svetur lietuvybės egzistencija prasitęs dar vieną generaciją. O jeigu ir vaikų vaikai kalbės ir galvos lietuviškai — proporcingai lietuvybės egzistencija prailgės svetur ir nebereikės pasibėdavoti lietuviams veikėjams — veteranams, kaip kad — prieš keletą metų — stovėdamas prieš auditoriją Amerikoj mūsų tautos didis patrijarchas, Prel. M. Krupavičius, pasisakė jaučiąsis. . . tarytum stovįs ant lietuvybės kapo. . .

Antra vertus, kodėl gi nepagalvoja tie, kurie išeivijoj nesistengia savo vaikams skiepyti lietuvybės jausmo, kokia gi jų padėtis tuomet, kai vaikai su jais, o jie — su vaikais nebesugeba susikalbėti lietuviškai? Juk tai visiškai panaši padėtis kai višta, išperi žąsiukus, nusiveda juos į kūdros pakraštį, o šie — suplumpsi į vandenį ir nuplaukia tolyn. Višta, nežiūrint kiek ji kvaksi, kiek šaukia ir laksto kūdros pakraščiu — visvien viena pasilieka. Žąsiukai nesupranta vištos šauksmo ir jos širdies skausmo, o višta, savo ruožtu — be abejonės — nesupranta: kodėl jos vaikai taip "neklaužadiškai" galėjo paselgti. . .

Taigi, tad, štai, vienas iš didžiausių emigranto uždavinių svetur savam kraštui ir savai tautai — būti pačiam lietuviu ir, svarbiausia, *auklėti vaikus lietuviais.*

Antras uždavinys — nepailstamai kovoti už Lietuvos išlaisvinimą. Šis uždavinys, be abejonės, labai tampriai rišasi su anuoju. Jeigu kas nors bus pats lietuvis ir vaikus auklės lietuviškoj dvasioj — jam lengvesnė bus ir kova už Lietuvos laisvę. lietuvybę pratęsti svetur, savaiNes — jeigu žmogus ras reikalą me aišku, jis supras, jog ir laisva Lietuva jam labai reikalinga. Antra vertus, kada bus daugiau lietuvių (nebebus nutautėjėlių) — bus lengvesnė ir kova dėl Lietuvos laisvės, nes toji pareiga — bus galima pasidalinti su kitais savo broliais ir seserimis.

Reikia puosėlėti, gerbti ir palaikyti svetur lietuviškąją kultūrą, savas tradicijas ir kit. Išeivio namai svetur — turėtų būti tarytum mažytis lietuviškas muziejus arba savos rūšies paroda. Spintelė — ar net dvi ar trys — turi būti pilnos lietuviškų knygų, sienoj turi kaboti lietuviška vytis, ant stalo turi gulėti lietuviški laikraščiai ir žurnalai ir t.t. Tokia aplinkuma padės ir pačiam lietuviu išlikti, o taip pat ir savo vaikus lietuviais išauklėti. O ir religinis auklėjimas lietuvių šeimose, ypač šiame "beatnikų" amžiuje — turėtų būti taip pat, kaip Lietuvoj. O tas padės išlaikyti lietuvių jaunimą svetur pagarbos vertais žmonėmis.

* *

PADĖKA

Lietuvių Tautinių Šokių Grupei reiškiu nuoširdžią padėką už dalyvavimą tarptautiniame šokių festivalyje, tuo pačiu išreiškiu kitų tautų perduotus sveikinimus mūsų šauniai šokėjų grupei.

"LAIKO" Redaktorius.

Jie truputį sutrugdė mūsų darbą, bet jo užgniaužti nepajėgė. "Eltos Informacijų" ir "Elta-Pressedienst" biuletiniai eis į laisvąjį pasaulį kaip ėję ir skelbs toliau pasauliui, kad Lietuva yra pavergta ir lietuvių tauta siekia laisvės. Jei Afrikos negrų tautoms suteikiama vienai po kitos nepriklausomybė — Lietuva tuo labiau nori atgauti laisvę.

Viso laisvojo pasaulio tautiečiai, tikimės, po šio įvykio dar labiau sukrus paremti Lietuvos laisvinimo veiksnių darbą.

PASIKĖSINIMAS Į VLIKo VYKDOMOSIOS TARYBOS – ELTOS BŪSTINĘ

(E) Pasikėsintojai — kurių kilmę gali kiekvienas be paaiškinimų atspėti — š. m. lapkričio 28 į 29 d. (iš šeštadienio į sekmadienį) įsilaužė į VLIKo Vykdomosios Tarybos-Eltos būstinę Reutlingene ir išvogė "Eltos Informacijų" bei "Elta-Pressedienst" biuletinių adresynus (adresavimo aparatui paruoštas korteles).

Įsilaužikai tąja proga apdaužė dar dvi įstaigos rašomąsias mašinėles, lyg norėdami simboliškai išreikšti savo priešiškumą lietuviškai įstaigai.

Įsilaužikų nuotaikas apibūdina dar faktas, kad jie numetė į aslą gražią lietuvišką lėlę — lietuvaitę tautiniais drabužiais

Įsilaužikai — tai reikia pripažinti — savo "uždavinį" atliko ne medžiaginio grobio tikslais. Jų tikslas buvo aiškus. Išvogė jie savo laiku estų ir latvių kartotekas, išvogė PLB Vokietijos krašto valdybos kartoteką Weinheime. Pasikėsinimas į VT-Eltos būstinę 1956 metais nuėjo niekais. Pasikėsinimų vykdyt. galėjo keistis, bet pasikėsinimų sumanytojai buvo vis tie patys, jie vairavo tuos "žygdarbius" iš už geležinės uždangos.

ARGENTINOS LIETUVIŲ GYVENIMAS

Didžiai Gerbiamą Kun... JONĄ JAKAITĮ, švenčiantį

50 Metų Kunigystės Jubiliejų

Širdingai sveikina

Argentinos Liet. Ben-nės Centro Valdyba

Kun. Jono Jakaičio MIC Auksinis Kunigystės Jubilėjus

VATIKANO VALSTYBĖ

Šv. Tėvas Sveikina Jubiliatą Kunigą Joną Jakaitį

Vyriausias Ganytojas mielai suteikia Gerbiamam kun. Jonui Jakaičiui, jo auksinio kunigystės jubilėjaus proga apaštališką palaiminą, linkėdamas gausių naujų Dievo malonių.

Pasirašė kard. Tardini

● Šių metų gruodžio 18 dieną kun. J. Jakaitis tyliai ir kukliai savo bendradarbių tarpe Aušros Vartų parapijoje paminėjo savo kunigystės auksinį jubiliejų. Ryte bažnyčioje jubiliejatas atlaikė giedotas Mišias, asistuojant kun. J. Duobai ir kun. Mykolui Jodkai. Pietų metu jubiliejatą sveikino klebonas kun. J. Duoba visų marijonų vardu Avellanedoje, Tėvas provincijolas J. Jančius perdavė sveikinimus visų Š. Amerikos lietuvių marijonų vardu. Staigmena buvo, kai kun. J. Duoba perdavė Šv. Tėvo atsiųstą specialią telegramą su apaštalikišku palaiminimu. Kun. J. Jakaitis tą pačią dieną grįžo į Rosario, kad ten galėtų su rosariškiais atšvęsti šį gražų savo kunigystės jubiliejų.

(Gruadžio 20 d. jubiliejatas savo sukaktį paminėjo su didesne iškilme Rosario parapijoje).

Sunku būtų kelais žodžiais apibūdinti jubiliejato kun. Jakaičio nuveiktus darbus Dievui, Tėvynei ir tautiečiams, ypač mums Argentinoje esantiems. Jo visi kunigiškojo ir vienuoliškojo gyvenimo metai buvo užpildyti dideliais darbais. Jis dirbo per 20 metų kaip pavyzdingas kunigas pasaulietis Š. Amerikoje, kartu padėjo atsikuriančiai Lietuvai, vėliau per 30 metų marijonų eilėse mes jį matėme einant įvairias aukštas ir atsakingas pareigas, nuo namų viršininko iki provincijolo. Ir jau 20 metų kaip jį matome nenuilstamai darbuojantis čia tarp Argentinos lietuvių. Jo darbo rezultatai yra visiems gerai žinomi: Avellanedos ir Rosario bažnyčių ir klebonijų pastatymas. Mielas jubiliejatas minėdamas šią gražią savo kunigiškojo gyvenimo sukaktį, pasiliko mūsų tarpe. Tuomi mes labai džiaugiamės ir linkime jam dar daug laimingų metų.

(Išsamų Jubiliejato gyvenimo vaizdą duosime sekančiame jubiliejinime "Laiko" numeryje.)

URUGVAJUS

UŽ PAVERGTŲJŲ IŠLAISVINIMĄ

Montevideo mieste lapkričio 27-29 dienomis įvyko Pirmasis Argentinos ir Urugvajaus (Rioplatense) Kongresas sąkiu "už pavergtųjų tautų išlaisvinimą". Jį organizavo Prieš Komunizmą Kovojančių Tautų Komitetas, žinomo Lietuvos bičiulio urugvajiečio J. P. Martinez Bersetche vadovaujamas ir panašus sąjūdis Argentinoje "Liberacion Europea", kuriam pirmininkauja gen. T. Daukantas. Abu komitetai apjungia net 15 Europos ir Azijos pavergtų tautų, iš kurių kongrese buvo aktingai atstovaujama 10, jų tarpe, žinoma, ir Lietuva.

Buvo svarstomos tokios temos, kaip: imperialistinis komunizmas, praktinio komunizmo taktikos, komunizmo tikslai Amerikos kontinente, pavergtųjų tautų padėtis etc.

Kongreso darbus daugiausiai organizavo ir jiems vadovavo p. Martinez Bersetche, viceprezidentų kroato ir ungaro padedamas. Sekretorijato darbus kruopščiai atliko ukrainietis ir Argentinos lietuvių atstovas Zeferinas Jukневičius. Politinę kongreso rezoliuciją apie pavergtųjų tautų siekius ir laisvųjų šalių pareigas kovoje prieš komunizmą paskelbė keli didieji Montevidei dienraščiai.

Pažymėtina, kad šio reikšmingo kongreso delegatai buvo priimti prezidentūroje ir Urugvajaus vidaus reikalų ministro dr. Berro, kuris jiems pasakė šiltą palankumo, padrąsinimo ir vilties žodį. Daug dėmesio skyrė ir spauda, nors jos dalis neapsėjo be komunistinių gandų, šmeižtų ir intrygų.

Ypatingai įspūdingas buvo atidarymo aktas Ateneo didžioje salėje, kur asistuojant pavergtųjų vėliavomis ir dalyvaujant gausiai puolikai, garbės svečiai: senatorius dr. A. G. Fusco, prof. B. Lopez Toledo ir Lietuvos ministras dr. K Graužinis pasakė įsamias kalbas. Vieną vakarą Lietuvių Kultūros Draugijoje kongresistams pagerbti buvo surengtas koktelis, kur į svečius prabilo draugijos pirm. M. Svečiulis ir nuoširdus pavergtųjų draugas prof. Lopez Toledo. Ir pasiruošiant ir kongreso eigoje Montevideo lietuviai dalyvavo labai veikliai. Abiejų sąjūdžių naujo centralinio komiteto sekretorium išrinktas Juozas Vaštakas.

— Urugvajaus lietuvių organizacijos parašė Prancūzijos prez. Gen. de Gaulle laišką — memorandumą, kuriame primenama jam pavergtųjų Baltijos valstybių padėtis ir prašoma, kad būsimose didžiųjų derybose jis nesutiktų pripažinti sovietams Lietuvos, bet tvirtai paremtų mūsų tautos ryžtą dėl laisvės reikalaudamas, kad Lietuvai, Latvijai ir Estijai.

BERISSO

● Berisso lietuviai katalikai per savo pamaldas ukrainiečių bažnytėlėje gieda lietuviškas giesmes. Kadangi nėra vargonėlių, tai tenka apsieiti ir be jų. Lietuviškos giesmės melodingai skamba laike Mišių. Po Mišių lietuvišku įpročiu giedama "Šventas Dieve", po kurio seka palaiminimas.

● **Kalėdoms "Mindaugo" dr-jos Jaunimas ruošia Kalėdinę "Eglutę", kuri įvyks gruodžio 26 d. 21 val. "Mindaugo" patalpose.** "Eglūtės" programoje numatyta įvairūs žaidimai bei šokiai. Gros p. Vytautas Cibavičius iš Buenos Aires. "Eglūtės" rengėjai nuoširdžiai kviečia atsilankyti draugišką lietuvių organizacijų jaunimą ir Berisso lietuvių visuomenę. Įėjimas laisva auka.

● **Gruodžio 27 d. lietuviams pamaldos ukrainiečių bažnyčioje 11,30 val.** Bus giedamos kalėdinės giesmės. Šv. Mišios užsakytos už **Mariją Televičiutę ir Nikitą Kasarug.** Kviečiami mieli tautiečiai laike pamaldų gausiau prisidėti prie giedojimo, tuomi pačios mūsų pamaldos bus gražesnės.

● **Gruodžio 31 d. "Mindaugo" patalpose rengiama krijožiška asada Naujųjų Metų sutikimui.** Įėjimo kaina vyrams 55 ir moterims 45 pezų. Bilietus prašoma iš anksto užsisakyti "Mindaugo" raštinėje. Kviečiame apsilankyti visus draugijos narius bei simpatizuojančius.

● **Š. m. gruodžio 6 d. Berisso mieste Escuela Profesional Nr 1** atidarė šią mokyklą lankančių mokinių rankdarbių parodą, kuri apėmė technikos, braižybos, madų, paišybos, mezgimo, siuvimo ir namų ruošos skyrius. Malonu buvo matyti namų ruošos skyriuje skoningai papuoštą tortą, kurią paruošė lietuvaitė **plė. J. Trinskytė,** minėtos mokyklos mokinė.

Šv. Kalėdų ir Naujų Metų proga, "MINDAUGO" draugija širdingai sveikina visas lietuviškas patrijotines ir savišalpines organizacijas, Tėvus Marjonus ir visą lietuvių koloniją. *"MINDAUGO" Draugijos Valdyba.*

Reiškiame gilią užuojautą ir drauge liūdime su Jumis

Onute ir Petrai Barišauskai

Jūsų gilaus liūdesio valandoje dėl mielaus tėvelio mirties.

D-ja "VYTIS"

Reiškiame gilią užuojautą ir drauge liūdime su Jumis

Onute ir Petrai Barišauskai

Jūsų gilaus liūdesio valandoje dėl mielaus tėvelio mirties.

Mikučionis, Jakubauskas, Aukščionis ir kiti Jūsų "Vyčiai" draugai.

ŠVENTOS MIŠIOS AUŠROS VARTŲ BAŽNYČIOJE

1960 metais sausio mėnesio:

17-ją 10,30 val. už
a. a. **VALERIJĄ BIKNEVIČIENĘ**

1-ją 10,30 val. bus už
a. a. **ALEKSANDRĄ PETRAVIČIŲ**

3-ją 10,30 val. už
a. a. **ELŽBIETĄ BUBNELIENĘ**

25-ją 9,00 val. už
a. a. JUOZĄ ir VERONIKĄ DUMŠES

10-ją 10,30 val. už
a. a. **VYTAUTĄ JUSAITĮ**

3-ją 18,00 val. už
a. a. **BALĮ BAKŠĮ**

Teklei Klamašauskaitei-Šimkūnienei ir Genei Šimkūnaitei dėl tragiškos vyro ir tėvelio

Jono Šimkūno

mirties, reiškia nuoširdžiausią užuojauta ir drauge liūdi

Juozų Dėveikių ir Z. Juknevičiaus šeimų nariai.

MŪSŲ MIRUSIEJI

Š. m. gruodžio mėn. 7 d. 16,15 v. aptarnautas šv. sakramentais, gyv. Paraguay 774, Avellaneda iš gyvųjų tarpo išsiskyrė 70 metų amžiaus p.

Andriejus Barišauskas. 9-ją dieną su šv. Mišiom Aušros Vartų bažnyčioje ir kitom visom katalikiškom apeigom kun. A. Lubicko buvo palydėtas į Sarandi kapines. Kad ir paprasta buvo darbo diena, bet žmonių buvo prisirinkę pilna erdvi lietuvių šventovė pasimelsti už malonaus velionies sielą.

Giliame liūdesyje paliko žmona Elena Lukšutė su sesute Marija, veik lusis "Vyčių" veikėjas sūnus Petras ir duktė Ona ir kiti artimieji ir draugai.

Ilsėkis ramybėje artimųjų lankomas svečioj Argentinos žemelėj.

— **Veronika Kopustaitė Levickienė** mirė gruodžio 20 d., eidama 49 savo amžiaus metus. Velionė buvo gimusi 1910 m. Liepojoje, 1929 m. atvyko Argentinon, kur ištėkėjo už Jurgio Levickio ir gyveno Pasaje Chicago 941, Avellanedoje. Velionė palaidota buvo sekančią dieną Sarandi kapuose. Liko nuliūdę teta Gendvilienė ir kiti giminaičiai.

— **Romualdas Navalin kas** eidamas 62 metus mirė gruodžio 9 d. savo namuose Villa Caraza. Velionis buvo kilęs iš Misniunų km. Šešuolių par. Ukmergės apskr. Argentinon. atvyko 1927 m. Ilgą laiką dirbo audimo fabrike "Campomar", iš kur dėl ligos jau seniai buvo pasitraukęs. Ilgai ir sunkiai sirgo, mirė aprupintas sakramentais. Liko liūdinti žmona Monika, sunus Vladas su šeima ir sesuo Gybavičienė.

(E) Š. m. gruodžio 4 d. Manchestery — Anglijoje mirė lietuvių visuomeninininkė pedagogė **Ona Kariūkštienė-Skiparytė,** eidama 71 metus. Pastarosiomis dienomis jautė i ne labai sveika, ėjo pas gydytojus. Rasta penktadienį lovoje mirusi, laikant rankose knygą. Buvo visą gyvenimą lietuviškų knygų mėgėja, tai su knyga ir numirė. Laidotuvės — gruodžio 12 d.

Vitrinų Fabrikas
„V I T R A L"
Sav. W. A. Rastauskas
Įrengimas moderniškų vitrinų prekybos namams ir krautuvėms.
Av. SAN MARTIN 3038
Lomas del Mirador

MOTORAI,
Pervyniojimas (bobinaje) ir kiti motorų ir elektros reikmenų pataisymai.
SĄŽININGAS DARBO ATLIKIMAS
JUJUY 1362 Lanus Oeste

* KIRPYKLA "O L G A" — Ilgaaikis plaukų sušukavimas (karštas ir šaltas, atliekamas moderniškomis mašinomis ir naujais metodais. Priimama mokinės —
Olga Jasiulytė - Vitkauskienė, Wilde, Av. Gen. Cadorna 85.

Puikiausios maudymosi sąlygos sūraus vandens
Baseine "LIETUVA",
LA SALADA
— 1 KVADRA NUO BASEINO "LA ISLA" —
Sav. Kastutė Masiokienė ir sūnus
DUODAMI PIETŪS IR ŠALTI GĖRIMAI

Casa "DOMICELA"
Sav. A. LEVANAVIČIUS
ĮVAIRIŲ RŪŠIŲ MEGZTINIAI,
ŠALIKAI, KAMPEROS
šilko ir drobės išdirbiniai
— PRIEINAMOS KAINOS —
CANADA 2025 Lanús O.

LIETUVIŠKA AUDYKLA "DROBĖ"
Savininkas VYTAUTAS DORELIS
Parduoda lietuviškai raštuotas drobes, languotas staltieses bei lygias kitas medžiagas.
Kainos be konkurencijos, nes parduodama pačiame fabrike.
BOGOTA 4175 Cerro, Montevideo, Uruguay
Telefonas 22 - 17 - 77

Casa MUSKETAS
Parduoda
PLOKŠTELES, PIANINUS,
AKORDEONUS, BANDEONUS
TELEVISIOS APARATUS
IŠNUOMUOJAMA PIJANINUS
*
T. E. 50 - 5948 Sanabria 2790-92

MINKŠTŲ KĖDŽIŲ FABRIKAS
GAMINAMOS ĮVAIRIŲ STILIŲ
MINKŠTOS IR STIPRIOS KĖDĖS.
-profesionalas yra pasiruošęs
ATLIEKAMI ĮVAIRŪS STALIAUS
DARBAI.
Savininkas
Jonas Janušis
COCHABAMBA 1811-17
Villa Scasso
T. E. 68 - 7208

ALBERTO E. TIMINSKAS
"COCHERIA"
AMBULANCIAS - SEPELIOS - CASAMIENTOS
Pasirūpina laidotuvėmis — veža ligonius — daro kelionės į tolimesnes vietas — nuomuoja automobilius vestuvėms ir krikštynoms.
AV. PAVON 11070 T. E. 243 - 5654 Sucursal
Temperley BALCARCE 510
F.C.N.G.R. Lomas de Zamora

LAIKAS

PATRIJOTINIO RELIGINIO TURINIO LAIKRAŠTIS

Redaguoja Redakcinė Kolegija. Atsakingas Redaktorius — J. Duoba. Administratorius — P. Gudelevičius. Rankraščiai taisomi, pertvarkomi. Redakcijos nuožiūra; nesunaudoti — grąžinami tik autoriams prašant. KAINA: Argentinoje metams $ 90.—, pusm. $ 50.—, vienas nr. $ 4.—. Urugnajuje met. 12 ur. p. Kitur — met. 3 dol. Oro paštas met. 5 dol.

XI METAI Nr. 249 — 21 DE DICIEMBRE

KRISTAUS UŽGIMIMO ŠVENTĖJE IR NAUJŲJŲ 1960 METŲ PROGA

Visus mielus Tautiečius sveikina Tėvai Marijonai Argentinoje,

linkėdami visiems daug džiaugsmo ir laimės!

MARJONŲ KONGREGACIJOS AUKSINIS JUBILIEJUS

Gruodžio 5 d. vakare parapijos salėje įvyko auksinis marijonų Kongregacijos jubiliejaus paminėjimas. Atidarymo žodį tarė p. Z. Jukневičius, kviesdamas p. kap. V. Diminską su paskaita. Įdomioje paskaitoje prelegentas nuodugniai supažindino klausytojus su Marijonų Kongregacijos istorija ir jos nuveiktais darbais.

Marijonus ta proga sveikino: Arg. Liet. B-nės vardu p. Ign. Padvalskis, primindamas kitą marijonų jubiliejų, būtent, 20 metų nuo marijonų įsikūrimo Argentinoje. Gen. T. Daukantas išreiškė savo asmeniškus linkėjimus ir sveikinimus. Lietuvos Išlaisvinimo Komiteto vardu sveikino p. Z. Jukневičius. Šv. Cecilijos choro vardu sveikinimo žodį tarė p. K. Misiūnas. Arg. Liet. Jaunimo dr-jos vardu kalbėjo p. Z. Jukневičius. Karių ir Laisvės Kovotojų Sąjungos vardu sveikino p. kap. V. Diminskas, Skautų Brolijos vardu — Gen. T. Daukantas. Visiems sveikinusiems trumpai atsakė Aušros Vartų parapijos kleb. kun. J. Duoba.

Antrą sukaktuvių minėjimo dalį išpildė Lomas de Zamora katedros mišrus 4 balsų choras "San Gregorio Magno" vadovaujamas Osvaldo Jose Perez.

Meninė programa susidėjo iš 2-jų dalių: 1. religinės ir 2. visuotinės Argentinos muzikos. Religinėje dalyje choras išpildė 6 dalykus: 1. "O Domine Iesu Christe" G. P. de Palestrina, 2. "Panis Angelicus" — Cesar Frank, 3. "Gloria in exelsis Deo" — Chlodovsky, 4. "Ave Maria" — T. L. de Victoria. 5. "Salve Regina" ir 6. Gloria — (iš Mišių op. 128), G. Foschini.

Iš pasaulinės muzikos buvo išpildyti tai pat 6 dalykai: 1. Seduta in sulla riva (italų) — Cristobal Gluek, 2. Der Lindenbaum — Franc Schubert, 3. Vidala del regreso — Manuel G. Carillo, 4. Al Indio Muerto (zamba) — G. Lopez, 5. Zamba del Panuelo — M. J. Costilla ir 6. India (guarania) — Jose A. Flores.

Visos giesmės ir dainos buvo atliktos su dideliu dirigento įsijautimu ir choristų tobulu balsų suderinimu. Sveikintina programos organizatorių iniciatyva, kurios tarpininkavimu galėjome išgirsti klasikinės muzikos.

PARAPIJOS GERADARIŲ ŠVENTĖ

Gruodžio 6d. parapijos salėje įvyko nors kukli, bet nuoširdi parapijos geradarių šventė, kuri praėjo pakilioje nuotaikoje.

Prieš sumą zakrastijoje buvo pašventinta naujoji spinta, alto garsiakalbis, naujas arnotas ir kiti naujai geradarių paaukoti liturginiai rūbai.

Po sumos visiems geredariams parapijos salėje buvo suruošti pietūs, kurių metu Pijus Gudelevičius išvardijo geradarių suaukotas dovanas, o patiems geradariams buvo paplota katučių.

Kniežaitė, Felicija ir Vincas Ratkai, Leonas Veglo su Ponia, Marija Oksienė, Ant. Paršelis, p. mok. Elzė Diminskienė, Franc. Gailiūnienė, Ona Lipinskienė, Roz. Kazeliūnienė, M. J. Krutzi, Jozepa ir A. Paserpekiai, Morta Sturevičienė, V. Rastauskienė, Uršulė Šileikienė, Ona Kundrotienė, Damutė Sabūnaitė, Urš. Gorodeckienė, Bruna Baranauskienė, Balys Gokas ir daugelis kitų geradarių, kuriems buvo sugiedota ilgiausių metų ir keletas lietuviškų dainelių. Didelį tortą rifavo didelis rifuotojas, p. Juozas Kanapinskas.

Mykolas Galeckas savo žodyje priminė apie šventės organizatoriaus Pijaus Gudelevičiaus 30 vienuolinio gyvenimo sukaktį. Jubiliejatui buvo sugiedota ilgiausių metų.

Parapijos klebonas kun. Jonas Duoba nuoširdžiai padėkojo visiems geradariams už rėmimą lietuviškos parapijos. P. Elzė Diminskienė visų geradarių vardu tarė jautrų žodį, iškeldama reikalą nuolatos padėti lietuviškai parapijai materialiniai ir moraliniai, keliant ir palaikant tą lietuviškos kultūros židinį. P. E. Diminskienė priminė p. Gudelevičiaus atliktus darbus parapijai ir lietuviškai visuomenei Argentinoje. Padėkos ženklan Norma Žvirblytė susirinkusiųjų vardu Jubiliejatui įteikė gėlių puokštę.

Šventės metu buvo pagerbti šie naujos spintos ir bažnytinio garsiakalbio bei liturginių rūbų geradariai ir kūmai: **Julija Bubliauskienė, Ona**

● **Pijaus Sakalausko bei Henriko Šimkuno** pastangomis buvo nupirktas vainikas pagerbimui a. a. Barišausko; vainiką suaukojo kaimynai.

● **Lietuviai, kurie gruodžio 8 d.** su savo vėliavomis ir plakatais dalyvavo didžioje Jaunimo Kongreso procesijoje buvo filmuojami ir fotografuojami; apie juos laikraščiai įsidėjo plačiai aprašymus.

● **Petras Blumbergas** švęsdamas gruodžio 13 d. savo gimtadienį susilaukė sveikinimų ir dovanų.

▬ **P. Romualdo Czepulis,** gyvenęs Puerto Vilelas (Chaco), dabar apsigyvenęs Linch 3420 Buenos Aires apsilankė lietuvių "Laikas" spaustuvėje, muziejuje, salėje, bažnyčioje labai linksmai susižavėjęs džiaugiasi, kad taip puikiai esama įrengtų lietuviškų kultūros ir tikybos centrų.

LIETUVIŲ SPAUDOS IR ORGANIZACIJŲ TARYBA

Šv. Kalėdų ir Naujų 1960 Metų Proga

sveikina Argentinoje esančias organizacijas, lietuviškos spaudos darbuotojus ir visus tautiečius,

Tarybos pirmininkas Jonas ČIKŠTAS.

NAUJAS 1960 METŲ "LAIKO" KALENDORIUS

Su šiuo numeriu siunčiamas "Laiko" lietuviškas kalendorius. Kalendoriaus viršelį puošia žalgirio mūšio paveikslo kopija paimta iš Varšuvos muziejuje esančio paveikslo.

Ateinančiais metais kaip tik sukanka 550 metų nuo istorinio žalgirio mūšio, kuriame Lietuvos Did. Kunigaikštis Vytautas Didysis sutriuškino kryžiuočių galybę.

"Laiko" kalendorius yra siunčiamas kaip priedas dovanai, tačiau mieli skaitytojai prašomi viena kita auka prisidėti prie kalendoriaus išlaidų padengimo.

Gerbiamas "Laiko" skaitytojau pasitikrink, ar jau atsilyginai už šiuos metus ?

Sekantis "Laiko" numeris bus jubiliejinis, paminėti 10 metų nuo šio laikraščio pasirodymo. Jame talpinsime ankstyvesnių redaktorių ir bendradarbių atsiliepimus.

Jubilejinis numeris pasirodys sausio pirmomis dienomis.

Šiaurės Amerikos Lietuvį, didį patrijotą ir veikėją

JUOZĄ BAČIŪNĄ SU PONIA

atvykstantį aplankyti Argentinos lietuvius

Nuošidžiai sveikina

Argentinos Lietuvių Ben-nes Centro Valdyba.

"Aušros Vartų" procesija, vysk. A. Schell dalyvaujant

● **LA DEFENSA DEL HOGAR CROATA DE SUD AMERICA, savo laiške Gen. T. Daukantui tarp kito išreiškia savo sveikinimus visiems lietuviams sekančiai: Agradecerémos a Ud., se sirva hacer llegar nuestros sinceros saludos a todos los miembros de Vuestra ilustre colectividad y expresarles nuestros mejores augurios y felicitaciones.**

PADĖKA

Širdingai dėkojam Šiaurės Amerikos Chicagos lietuviams, už malonų prijėmimą ir už pavažinėjimą savo gražiais automobiliais.

Tėvui Vengrui, už kvėtimus į Bingo. Tėvui Garšvai, už patalpinimą Draugo laikraščy skėlbimus. Ponam Sulam, kuris neseniai įsigijo gražų dviėjų sedynių lėktuvą, už pavažinėjimą. Ponam Lesniauskam, savininkam namų ir dviėjų gražių automobilių, už vaišes ir pavažinėjimą. Ponam Mikučauskam, ir Alfredui Mikučauskui už vaišes ir pavažinėjimą savo puošnių automobilių. Ponam Augustauskam, didelio studentų bendrabučio savininkam, už veišes ir už pavažinėjimą. Ponam Varškiam, Argentinos Lietuvių veikėjam, už vaišės, už pavažinėjimą ir už nufilmavimą. Ponam Deveikiam, kaipo fotografijos ir kino filmų mėgėjam, už fotografijas, nufilmavimą ir už mielą draugystę. Ponui Dan Kuraičiui, automobilių parduotuvės savininkui, už padovanotas mums knygas. Poniai Noreikienei, ir panelėi Noreikaitėi už vaises. Ponam Matukam, didėlio mūrinio namo savininkam už vaišes. Ponam Kantautam, jų duktėrei ir žentui, už pavažinėjimą, už vaišės, ir už vertingas dovanas. Antanui Valantinavičiui ir Genei Rakūnenei ir jos mamytėi, už pavažinėjimą ir už vaišes. Ponam Prascevičiam, gyvenantiems Union Pier Michigan, keturių namų mūrinių ir krautuvės savininkam. Jurgiui Jasinckui, virėjui, už gardžiai pagamintą valgį. O mūsų brangiam dedei Kazimierui Valantinavičiui, už mūsų prabūta penkių mėnesių laiką, tariame daug kartų ačiu.

Taipat dėkojam tiem, kurie mums palydėjo į arodromą automobiliais ir tiem, kurie atvyko į arodromą mus išleisti tariame nuoširdų ačių.

J. I. Valantinavičiai

PADĖKA

Širdingai dėkojam kunigui J. Stasiulevičiui už išlydėjimą į Šiaurės Amėriką iš Ezeizos arodromo. Taipat visiems Temperlio lietuviams už skaitlingai susirinkusių Ezeizoje mus išlydėti, tariame širdingai ačiu.

J. I. Valantinavičiai

▬ **Svečiai iš Rosario.** Tėvą J. Jančių pasitikti iš Rosario buvo atvykę kun. J. Margis ir kun. J. Jakaitis, kurie tris dienas Aušros Vartų parapijoje svečiavosi. Kun. J. Margis tuo laiku vėl atliko visą ellę patarnavimų lietuviams dėl emigracijos ir kitų reikalų.

● **Romualdas Kuprevičius,** žinomas Argentinos muzikas su ponia gruodžio 1 d. iš Ezeizo išskrido į Š. Ameriką nuolatiniam apsigyvenimui.

P. R. Kuprevičius daug brangių eksponatų yra padovanojęs lietuvių muziejuj Argentinoje. Už ką muziejaus vadovybė reiškia jam nuoširdžią padėką ir linki daug sėkmės naująjame kontinente.

● **KALĖDŲ EGLUTĖ VAIKAMS bus sausio 6 d. Aušros Vartų parapijos aikštėje. Vaikai, norintieji dalyvauti "Eglutėje" prašomi iš anksto registruotis pas Pijų Gudelevičių, arba parapijohs raštinėje. "Eglutę" ruošia "Birutietės, talkininkaujant kitoms draugijoms.**

● **Pijus Gudelevičius,** "Laiko" administratorius š. m. gruodžio 8 d. atšventė 30 metų vienuolinio gyvenimo sukaktį. P. Gudelevičius visa siela yra įsitraukęs į lietuvišką ir katalikišką veikimą, yra Liet. Bendruomenės Centro Valdybos II sekretorius, energingas įvairių švenčių rengėjas ir lietuviškos dainos mėgėjas. Dirba "Laike" kaip administratorius ir laikraščio platintojas, visada susirūpinęs, kad laiku skaitytojai gautų "Laiką".

● **Danguolė Valentinaitė** gruodžio 6 d. tėvelių namuose Ranelagh atšventė draugių būryje savo gimtadienį.

● **Pranciška Brozowskienė ir Vincenta Kaminskienė** išvyko į Rio Negro. Ten kiek laiko pasigydžiusios Cupagas vandenyse, aplankys didelius vaisių augintojus p. Venclauskus ir kitus lietuvius, ten gyvenančius.

● **Farmaceuticas Juozas Stankus,** Franco-inglesa Farmacia homeopatijos skyriaus vėdėjas, gruodžio 13 d. išvažiavo į Mar del Plata atostogų.

● **"Birutės" Dr-ja** gruodžio 13 d. posėdyje, įvykusiame Sturevičių name su vaišėmis, buvo pasisakyta dėl draugijos veikimo pagyvinimo. Buvo nutarta suruošti vaikams kalėdinę "Eglutę", suorganizuoti tautinių šokių grupę, įsigyti tautinius drabužius. Vasario 16-tai paminėti "Birutietės" rengia loteriją, kurios pelnas eis Vasario 16-tos gimnazijai paremti.

Loterijai rengti sudaryta komisija iš p. M. Jesienės, V. Gražulevičienės, O. Vaitkevičienės ir Iz. Maslionytės. Prie ženklelių segiojimo paskirtos Vit. Bagdonaitė ir Konst. Maslonytė.

Sekantį dr-jos susirinkimą Valdyba šaukia gruodžio 27 d. 16 val. lietuvių parapijos patalpose.

Kariuomenės ir Šiaulių Sąjungos Švenčių paminėjimas

L. A. K. ir Karių S-jos suruoštas 41 metų Liet. Kariuomenės ir 40 metų nuo Šaulių S-jos įkurimo paminėjimas, kuris įvyko gruodžio 20 d. Avellanedos lietuvių salėje praėjo labai jaukioje nuotaikoje.

Minėjimą atidarė S-jos pirm. kap. V. Diminskis, trumpai apibudindamas šventės reikšmę. Buvo sugiedotas Tautos himnas, po kurio sekė susikaupimo minutė žuviesiems pagerbti; tuo metu buvo paskaityta "Kritusiems Šauliams", P. Vaičiuno.

S-jos sekr. p. J. Baliukas paskaitė apie šventės reikšmę.

Užkandžiams prasidėjus buvo pasakyta kalba: A. L. B. C. V-bos — Ign. Padvalskis, Šaulių Moterų vardu — p. Mikelionienė, Jaunųjų Skautų — stud. Rastauskas, karių vardu — A. Balčiunas, estų. atst. p. Kuusk, latvių atstovas, argentiniečių vardu Araujo, buv. šaulių ir paskutinio karo dalyvis p. Miežinskas, toliau kalbėjo p. I. Baliukas, J. Vabalas, Valentinas, Galeckas, k. A. Steigvilas, inž. S. Babronis ir Gen. T. Daukantas. Visuose kalbuose, ypač jaunųjų atstovų buvo pareikštos labai nuoširdžios mintys. Pageidautina būtų, kad panašūs minėjimai būtų ruošiami dar iškilmingiau ir plačiau.

ROSARIO

Kun. J. Jakaičio jubiliejinės iškilmės, įvykusios gruodžio 20 d. Rosario, praėjo labai gražiai. Lygiai 9 val. atvyko Rosario naujas vyskupas J. E. Silvino Martinez, kuris iškilmingai kun. Jakaičio, kun. J. Duobos buvo įlydėtas į bažnyčią. Šv. Mišias laikė pats jubiliatas, asistuojant kun. V. Šimanskiui ir kun. J. Vilučiui. Per Mišias giedojo Lagun Artean choras. Pamokslą pasakė vysk. S. Martinez, plačiai išdėstydamas Marijonų Kongregacijos atgaivinimo istoriją.

Po Mišių Kun. J. Jakaitis užgiedojo "Te Deum laudamus", po kurio J. E. vysk. Martinez suteikė Marijonų Kongregacijos jubiliejine proga gautus iš Šv. Tėvo visuotinus atlaidus.

Po pamaldų buvo pramatyta išdalinti vargingiesiems pakietėliai, bet lietus tai sutrukdė padaryti. Vyskupą išlydėjus eisenoje per bažnyčią, prie durų pasitiko tautiniais rūbais apsirengusios mergaitės: Olga Tičionytė ir Matilda Lukošiūtė, kurios Rosario lietuvių jaunimo vardu įteikė vyskupui gėlių puokštę. Kita gelių puokštė buvo įteikta kun. Jonui Jakaičiui.

Prie pietų šalia J. E. vysk. S. Martinez, matėsi vyskupijos koncleris kan. Benito Rodriguez, Marijonų provincijolas Tėvas Jonas Jančius, Avellanedos liet. klebonas kun. J. Duoba ir kiti svečiai iš Rosario. Prie stalo patarnavo Alfonsas Zagreckas, o pietus ruošė p. Šimkienė, O. Liutkevičienė ir K. Tičionienė, kuri paskolino visus indus prie svečių stalo.

Šv. Kalėdų ir Naujų 1960 metų proga,

VISUS BRANGIUS TAUTIEČIUS,

išsiblaškiusius svetingos Argentinos žemėje, širdingai sveikina ir kviečia jungtis į lietuviškas gretas, palaikant lietuvių kalbą, lietuvišką spaudą ir savus papročius.

Argentinos Lietuvių Ben-nės Centro Valdyba